Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

50 χρόνια μετά την έναρξη του εμφυλίου πολέμου, ανακαλύπτει κανείς ότι τα οράματα εξακολουθούν να μένουν τα ίδια... Η πρακτική, ωστόσο, αλλάζει. Όπως αλλάζουν και οι φορείς, τόσο της καταστολής, όσο και της αντίστασης σ'αυτήν. Ο εμφύλιος πόλεμος, λοιπόν, παρά τη θέληση και την κούραση των παλιών πολεμιστών του, συνεχίζεται από καινούριους πολεμιστές. Και θα τελειώσει με τη συντριβή της εξουσίας.

ΑΘΗΝΑ, 7 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1994 - τεύχος 101

Φίλε αναγνώστη,

Ο απόηχος των γεγονότων της 21ης επετείου της εξέγερσης της νεολαίας (όχι μόνο της φοιτητικής) ενάντια στη χούντα έχει "καταλαγιάσει". Και επειδή, στο μεταξύ, ήρθαν άλλα γεγονότα να καταλάβουν τις πρώτες σελίδες των εφημερίδων και τις πρώτες εικόνες στις οθόνες, αλλά και επειδή, δεν συμφέρει την εξουσία η προβολή αυτών των γεγονότων, πέρα από το σημείο στο οποίο η προβολή είναι δυνατόν να οδηγήσει σε βαθύτερη σκέψη και ανάλυση.

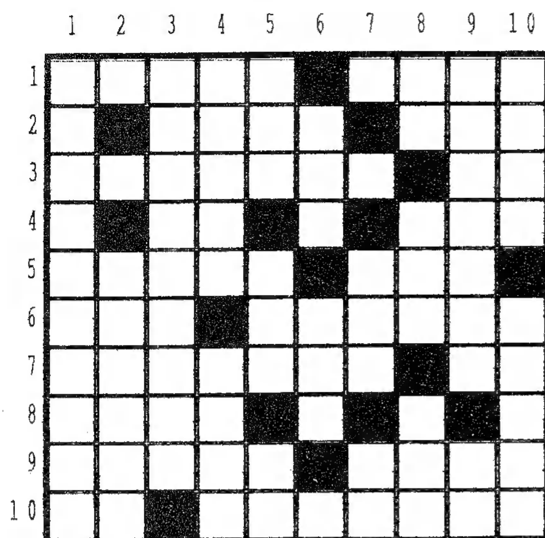
Φίλε αναγνώστη,

Τα φετεινά γεγονότα μπορεί να μην ήταν τόσο θεαματικά και τραγικά όσο εκείνα άλλων ετών. Σηματοδοτούν, ωστόσο, για όποιον θελήσει να τα δει βαθύτερα και πιο καθαρά, σημαντικές τομές στην πολιτική, αλλά και στην ουσιαστικότερη κοινωνική διάρθρωση της χώρας. Απλά επισημαίνουμε : Την απόρριψη των τελευταίων ιχνών του σοσιαλιστικού προσωπείου του κυβερνώντος κόμματος και το κατρακύλισμά του στις καταδικασμένες πρακτικές της χούντας που πριν 21 χρόνια αιματοκύλησε την ελληνική νεολαία (προληπτικές συλλήψεις, κλήσεις στην ασφάλεια "δι'υπόθεσίν σας" κλπ...). Την "πρεμούρα" σύσσωμης της μαρξιστικής αριστεράς να σταθεί στο πλευρό του Αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου· "πρεμούρα", πότε ειλικρινή, και πότε υποκριτική και σκόπιμη. Την απογύμνωση της επίσημης "αριστεράς" από κάθε αριστερό στοιχείο (ακόμη και σύμφωνα με τον δικό τους ορισμό του "αριστερού"). Την αδυναμία της παραδοσιακής δεξιάς να αντιπαρατεθεί στις Αναρχικές ιδέες και πρακτικές· αδυναμία που γίνεται φανερή απ'το ότι έβαλαν τους ανεγκέφαλους εγκληματίες του φασισμού "να βγάλουν τα κάστανα απ'την φωτιά" (σε σύγκριση με πρόσφατες εποχές, όταν καλούσαν τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ ν'αναλάβουν τον ίδιο ρόλο)...

Φίλε αναγνώστη,

Η οριοθέτηση των κοινωνικών στρατοπέδων και μετώπων έγινε εμφανέστερη και σαφέστερη με τα επεισόδια της 17ης Νοέμβρη 1994. Από τη μια. το στρατόπεδο της εξουσίας και της υποταγής... Από την άλλη, το στρατόπεδο της ελευθερίας, της αυτονομίας, της Αναρχίας...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Νο.26

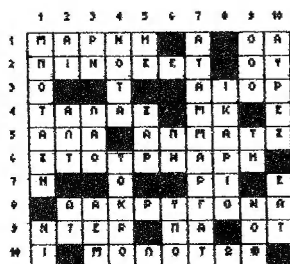
ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1.Το πανεπιστημιακό... κινδυνεύει - Από τον τίτλο Αναρχικού περιοδικού που κυκλοφορούσε στα τέλη της δεκαετίας του '70. **2.**Αντικείμενο εκμετάλλευσης (καθαρεύουσα) - Την έχει το φεγγάρι όταν η ατμόσφαιρα είναι υγρή. **3.**Επικίνδυνος για την κυκλοφορία του αίματος - Το καρακόλι... συντομογραφικά. **4.**Αθροίζει, όταν ο επόμενος αριθμός αρχίζει από φωνήεν - Αρχικά εξαπάτησης κι εξαχρείωσης. **5.**Υλικό γανώματος (ανάποδα) - το "πλέον", στη δημοτική. **6.**Το ένα απ'τα δυο άκρα πολυθρήλητης "ζεύξης" - Προμηνύει καταιγίδα (ανάποδα). **7.**Αιτία πολλών δεινών της σύγχρονης ανθρωπότητας - Σύνδεσμος που εκφράζει συγκατάβαση (στην ουσία, πρόκειται για προστακτική ρήματος). **8.**Αρχικά σχολής που εδρεύει στο Αιγάλεω. **9.**Απαντάει στο "πόσα;" - Αυτή... περπατιέται. **10.**Ανάποδη νότα των Βυζαντινών - Βασιλιάς των Βανδάλων που πολέμησε με τον Ιουστινιανό.

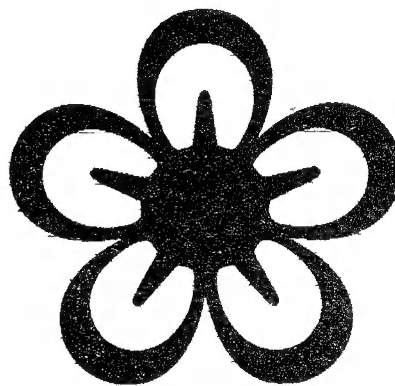
ΚΑΘΕΤΑ

1.Την δικαστική... την λένε "ανεξαρτησία". **2.**Κάτοικος ενός νησιού (καθαρεύουσα,ανάποδα). **3.**Η Ντόρα δεν διώκεται γι'αυτές. **4.**Σ'αυτήν την πόλη εκδίδεται η "Απέναντι Όχθη" - Μέρος του σώματος (ανάποδα, αιτιατική). **5.**Οι αναποδιές τον κάνουν αβίωτο (ανάποδα) - Αρχαίος κάτοικος περιοχής της Μικράς Ασίας - Σαν αρχικά, συνοδεύουν πρώην διπλωμάτες (ανάποδα). **6.**Το προκαλούν τα τολμηρά ανέκδοτα και η... αναφυλαξία - Υποφέρει απ'το συνάχι (καθαρεύουσα). **7.**Έχει το ίδιο χρώμα με το ΠΑΣΟΚ - Το 12 με γράμματα (ανάποδα). **8.**Πληθυντικός άρθρου - Τα αρχικά της τουρκικής ΚΥΠ - Τα αρχικά της Ομοσπονδίας Αναρχικών Νεολαιών της Βουλγαρίας. **9.**Την χαιρέταγε ο Γοργοπόταμος - Αρχαίο συμπλεκτικό. **10.**Μια γενική πληθυντικού που ρωτάει την ηλικία (ανάποδα) - Σύμβολο ένοπλου αγώνα (καθαρεύουσα).

Λύσεις σταυρολέξου Νο.25 (τεύχος 100)

Στις 9/11/1994, έφυγε για πάντα η Νίκη...
Στις 17/11/1994, έφυγε για πάντα η Μάρα...
Σε κάτι τέτοιες στιγμές,
που η λύπη δεν μετριέται,
τα λόγια είναι δύσκολα
και, ίσως, περιττά.
Μόνο να θυμόμαστε μπορούμε
και να λέμε αντίο...

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας.
Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους".
Στα παραπάνω πλαίσια, δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους.
Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ'όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας.
Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας.
Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

ΠΡΙΝ Η ΣΙΩΠΗ ΓΙΝΕΙ ΝΟΜΟΣ

Την Πεμπτη 17 νοεμβρίου στις 10:00 το πρωί εκατοντάδες αστυνομικοί πραγματοποιήσαν μια πρωτοφανή επίθεση και βίαιη εκκένωση στις 4 καταλήψεις στέγης της Αθήνας, αφαιρώντας προσωπικά αντικείμενα, προκαλώντας ζημιές, ξυλοκοπώντας και συλλαμβάνοντας 26 άτομα.
Μάρτυρες όλοι της αστυνομοκρατίας που επικρατεί στην Αθήνα τον τελευταίο καιρό τους είδαμε χθες όλους (ΜΑΤ,ΕΚΑΜ,ασφαλίτες) να εκκενώνουν το σπίτι μας. Αυτή η πρωτοφανής επιχείρηση συνοδεύτηκε με απειλές προς τους γείτονες, "όποιος κατέβει κάτω θα συλληφθεί", και έπειτα με απειλές για τη ζωή μας και την ζωή των σκυλιών που έχουμε στην κατάληψη, και είχε σαν άλλοθι οτι:"πρόκειται για προληπτικές συλλήψεις με σκοπό την αποφυγή επεισοδίων στο Πολυτεχνείο". Ομως ακόμα και ο πιο άσχετος καταλαβαίνει οτι άλλοι ήταν οι πραγματικοί λόγοι της εκκένωσης του σπιτιού μας και της συλληψής μας.
Τη στιγμή λοιπόν που όλοι βλέπουμε τα υπέρογκα ενοίκια, την απάνθρωπη πολιτική των εξώσεων, την ύπαρξη χιλιάδων αστέγων η εξουσία επέλεξε να χτυπήσει όλους εκείνους που αντιστέκονται στην εμπορευματοποιήση της στέγης, όλους εκείνους που καταλαμβάνοντας κάποια απ'τα χιλιάδες σπίτια προτρέπουν στην επαναπόκτηση όλων αυτών που μας ανήκουν. Το δικαιωμά μας στη στέγη, στην έκφραση, δεν ανεχόμαστε να εμπορευματοποιείται από εκείνους πού έχουν μετατρέψει τη ζωή μας σε μια χυδαία επιβίωση. Ετσι λοιπόν το "να μπούμε στ'άδεια σπίτια" είναι ένα επίκαιρο πρόταγμα για την ανάδειξη της ελευθερίας μέσω της δημιουργίας χώρων ζωντανών, σημείων αναφοράς όλων των ευαίσθητων ανθρώπων της μητρόπολης και χώρων αντίστασης στην ισοπέδωση, την παθητικοποίηση και την υποταγή που προωθείται από την εξουσία.

Αυτά ήταν που έτσουξαν πραγματικά τους διώχτες μας και όχι η πρόληψη επεισοδίων στο Πολυτεχνείο. Τους πείραξε η συλλογική και αυτοοργανωμένη αντιμετώπιση της επίθεσης των αφεντικών στα πιο στοιχειώδη της καθημερινής ζωής μας. Και μας χτύπησαν όλοι αυτοί που απροκάλυπτα προστατεύουν τα συμφέροντα των αφεντικών, που προλαμβάνουν κάθε κοινωνική αντίσταση είτε καταστελλοντάς την, είτε χειραγωγώντας την μέσω των ΜΜΕ που κάνοντας πλύση εγκεφάλου , αποπροσανατολίζουνε.
Ετσι έγινε η βίαιη εκκένωση των καταλήψεων στέγης, ενώ επιδιώχτηκε από το κράτος η περίφημη κοινωνική συναίνεση, το παθητικό "ναι" στην εφαρμογή της ναζιστικής τακτικής:ο καθένας μπορεί να είναι ύποπτος για οτιδήποτε και άρα ο καθένας μπορεί να συλλαμβάνεται "προληπτικά" για οτιδήποτε. Το μόνο που κατάφεραν τελικά ήταν να μας δυναμώσουν αφού την ώρα που εξελισσόταν η επιχείρηση η γειτονιά μας συμπαραστάθηκε με δυναμικό τρόπο δινοντάς τους το μύνημα οτι δεν είμαστε μόνοι. Ενα μύνημα που το έδωσαν και οι εκατοντάδες των διαδηλωτών έξω από την Ασφάλεια (που κρατούμασταν) και οι 2000 καταληψίες του Πολυτεχνείου που απαιτούσαν την απελευθέρωσή μας - και την πέτυχαν. Ολοι την πετύχαμε. Και τώρα με την ανακατάληψη των κτιρίων, στην πράξη τους δείχνουμε οτι τα γκλόμπ τους, τα δακρυγόνα τους,οι νόμοι τους, η τρομοκρατία τους, οι κατηγορίες για "οπλοκατοχή" (τα κουζινομάχαιρα και τα στοιχειώδη μέσα αυτοάμυνας ενάντια στις επιθέσεις φασιστικών καθαρμάτων, που βρέθηκαν στις καταλήψεις βαφτίστηκαν όπλα) δεν είναι δυνατόν να σταματήσουν το πάθος για ελευθερία, την αλληλεγγυή μεταξύ των ανθρώπων.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΑΧΑΡΝΩΝ, ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ,ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΞΥΛΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ
ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΝΕΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Αθήνα 18-11-'94
Οι καταληψίες της Αλκαμένους

*Η δίκη των καταλήψεων στέγης έχει οριστεί στις 17 Γενάρη '95.

για τις καταλήψεις

Στις 17 Νοέμβρη, ανήμερα της επετείου της κοινωνικής εξέγερσης του Πολυτεχνείου του '73, ένστολοι και με πολιτικά μπάτσοι (ΕΚΑΜ, ειδικές αστυνομικές δυνάμεις, ασφαλίτες, εισαγγελείς) παραβίασαν με το γνωστό αλήτικο τρόπο τους, τη ζωή και την ιστορία, των τεσσάρων καταλήψεων στέγης που βρίσκονται στην Αθήνα :

- Αχαρνών 80 & Χεϋδεν
- Λέλας Καραγιάννη & Δροσοπούλου
- Κεραμεικού & Μυλέρου
- Αλκαμένους και Ταρσού.

Οπλισμένοι τρομοκράτες που ενεργούν για την διαφύλαξη του μεγαλύτερου κοινωνικού καρκινώματος, του κράτους, εισέβαλαν στο σπίτι μας, στις 9 το πρωί, και, αφού μας έβαλαν στην κλούβα τους, απειλώντας συνεχώς ότι θα πυροβολήσουν στην παραμικρή κίνηση αντίστασης μας, μας πήγαν στην ασφάλεια.

Οι περισσότεροι από αυτούς έμειναν μέσα στο σπίτι, όπου λεηλάτησαν, κατέστρεψαν και πλιατσικολόγησαν, με την ησυχία τους, επέλεξαν ό,τι επέλεξαν, ό,τι τους χρησίμευε για το "λεπούργημά" τους : Κουζινομάχαιρα, μια αφεντόνα κι ένα τσεκούρι για ξύλα, προκειμένου να μας ποινικοποιήσουν σαν ένοπλους, έναν υπολογιστή, για να μην μπορούμε να δουλεύουμε και να βγάζουμε έντυπα με τις, επικίνδυνες γι'αυτούς, σκέψεις μας, κι ένα σωρό προσωπικά πράγματα, πολιτικά αρχεία, χειρόγραφα, προσωπικά γράμματα και φωτογραφίες. Ένα μέρος του κόσμου μας στα χέρια τους, για να μπορούν να μας καταγράψουν, όσο πιο συνολικά γίνεται στους; φακέλλους τους. Ο υπόλοιπος κόσμος μας, αυτός που δεν χρειάζονταν να κατασχέσουν, αναποδογυρισμένα δωμάτια και καταστροφή και οι πατημασιές των παπουτσιών τους να μένουν πίσω, χνάρια απ'τα βίαια ποδοπατήματα μιας εμπόλεμης εισβολής.

Την προηγούμενη μέρα, τα ΜΜΕ έγιναν το μέσο αυτών που δυναστεύουν την κοινωνία, για την εφαρμογή της έννομης τάξης και της "κοινωνικής ειρήνης", που τόσο πολύ χρειάζονται, για την διατήρηση της δυναστείας τους. Η "κοινωνική ειρήνη" τους, είναι η νεκρική σιγή, που σ'όλη την κοινωνία πρέπει να επιβάλλεται με κάθε τρόπο. Είναι το πετυχημένο πνίξιμο κάθε κραυγής πόνου που μπορεί να βγει, όταν η βία που δεχόμαστε καθημερινά, ξεπεράσει τα όρια της αντοχής μας. Σημαντική η βοήθεια των ΜΜΕ σε αυτό το έργο, μιας κι έχουν την εξουσία του μονοπωλίου στην μεταφορά και διάδοση της πληροφορίας. Μπορούν να αποσιωπούν, να διαστρεβλώνουν, να κόβουν και να ράβουν τα κοινωνικά γεγονότα, σύμφωνα με το επιθυμητό των διαχειριστών της ζωής μας. Είναι τραγικά μεγάλο το μερίδιο ευθύνης τους, ιστορικά, στην απονεύρωση, τον κατακερματισμό και το χτύπημα των κοινωνικών αντιστάσεων. Έχουν στρέψει κοινωνικά κομμάτια αντιμέτωπα, ώστε να διαφυλάξουν αρτιμελή την εξουσία. Έχουν πει και λένε τραγικά ψέμματα, σε σχέση με γεγονότα, έχουν ασελγήσει πάνω στην ιστορία. Η ιστορία της εξέγερσης του Πολυτεχνείου είναι ένα επίκαιρο παράδειγμα. Αυτό φαίνεται - για όσους ενδιαφερονται για τις ιστορικές αλήθειες - από το γεγονός ότι παρουσιάζουν σαν κοινωνικούς αγωνιστές όσους έχουνε ενσωματωθεί στην εξουσιαστική μηχανή, όσους η αφομοίωσή τους είναι ολική και ακίνδυνη (π.χ. Δαμανάκη). Κανείς δεν μιλάει κι ούτε πρόκειται να μιλήσει γι'αυτούς που αυτοκτόνησαν, τρελλάθηκαν, γι'αυτούς που δεν μίλησαν ποτέ, γι'αυτούς που, και τότε όπως και τώρα, τους φορτώθηκε η ταμπέλα του προβοκάτορα, γι'αυτούς που αρνήθηκαν να σταθούν μπροστά σε μια τηλεοπτική κάμερα, πλάι με κάποιον ματαιόδοξο κ.καθηγητή πανεπιστημίου ή προοδευτικό πολιτικό, που οικειοποιείται θρασύτατα έναν αγώνα, καμαρώνοντας ότι στα νιάτα του υπήρξε επαναστάτης.

Εδώ και λίγα χρόνια, έχουν ανακαλύψει τον φρέσκο όρο των "γνωστών-αγνώστων", που τον χρησιμοποιούν για να χαρακτηρίσουν και να περιθωριοποιήσουν κοινωνικά, αυτούς που οι πρακτικές τους, ξεφεύγουν απ'τα όρια διαμαρτυρίας, που γι'αυτούς πρέπει να είναι ανώδυνες,

Η γελοιότητα και το ψέμμα αυτού του χαρακτηρισμού αποκαλύφθηκε και με τη δική μας σύλληψη. Προφασίστηκαν ότι θα συλλάβουν τους βασικούς υπεύθυνους των επεισοδίων της 16 Νοέμβρη. Η σύλληψη, όμως, των 26 καταληψιών στέγης κι η επιχείρηση της αστυνομίας στο Πολυτεχνείο την ίδια μέρα για τη σύλληψη των 50 περίπου ατόμων (οι τελευταίοι αφέθηκαν ελεύθεροι μετά από λίγες ώρες) έγινε η αφορμή για να συσπειρωθούν στό Πολυτεχνείο πάνω από 2.000 "γνωστοί-άγνωστοι". Οι άνθρωποι αυτοί, έκαναν μια πορεία που πέρασε μπροστά απ'τη γενική ασφάλεια, όπου μας κρατούσαν, και κατέληξε με κατάληψη του Πολυτεχνείου. Οι κυβερνήτες αυτού του τόπου πιστεύουν ότι τα κοινωνικά αντανακλαστικά είναι ανύπαρκτα κι ότι για μιαν ακόμη φορά θα εγκληματοποιήσουν και θα καταστείλουν παραδειγματικά - ποιόν ; - απέναντι σε μια κοινωνία τηλεθεατών, της οποίας, τουλάχιστον, θα έχουν κατακτήσει την ανοχή στα εγκλήματά τους.

Βρέθηκαν, όμως, μπροστά σε μια κατάσταση που σίγουρα δεν περίμεναν. Για να εκτονώσουν αυτό το επικίνδυνο κλίμα, έκαναν πίσω για λίγο, ορίζοντας για μας τακτική δικάσιμο, για τις 17 του Γενάρη κι αφήνοντάς μας να φύγουμε. Στην ουσία, όμως, οι 26 καταληψίες είμαστε όμηροί τους, όχι μόνο με τη δίκη ή τη φυλάκιση, στην οποία κινδυνεύουμε να καταδικαστούμε, αλλά και με την κατάσχεση των προσωπικών και συλλογικών πραγμάτων, που στα χέρια τους μπορούν να χρησιμοποιηθούν για το μαγείρεμμα μιας νέας δίωξης σε βάρος μας.

Η κατάληψη του Πολυτεχνείου κτυπήθηκε, για ώρες, από αυτούς; που τα ΜΜΕ αποκαλούν "αγανακτισμένους πολίτες", που επιβάλλουν την έννομη τάξη "μόνοι τους" και που, στην ουσία - όπως άφησαν να τους διαρρεύσει, με τα γεγονότα της 17 Νοέμβρη - είναι φασίστες οργανωμένοι και οπλισμένοι, που βοηθούν το έργο του κράτους; και των μπάτσων. Λόγω του μεγάλου αριθμού των καταληψιών και της επικινδυνότητας του εγχειρήματος, το κράτος θέλησε, αυτή

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

τη φορά, να σταματήσει τους "αγανακτισμμένους", για να λήξει η κατάληψη. Δεν ήταν, όμως, εύκολο να τους; μαζέψουν, γιατί οι φασίστες, πέρα απ'το κοινό με τους μπάτσους έργο, βίωναν και μια δική τους ευχαρίστηση, πετροβολώντας καταλήψιες. Έτσι, τους έρριξαν μερικά δακρυγόνα, συλλάβανε και κάποιους απ'αυτούς που επέμεναν στο μένος τους και η ιστορία έληξε εκεί.

Η ιστορία της δίωξης, της ποινικοποίησης της ζωής μας και της συνεχιζόμενης ομηρίας μας, σκοπό έχει να εκφοβίσει και να παραδειγματίσει, όχι μόνο αυτούς που η ζωή τους είναι μια συνεχής προσπάθεια αυτοοργάνωσης και αντίστασης ενάντια στους διαμεσολαβητές των σχέσεών τους, αλλά ολόκληρη την κοινωνία. Το μήνυμα είναι σαφές, για όσους η πληγωμένη τους αξιοπρέπεια τους κάνει να δυσανασχετούν, μέσα σε μια ζωή που μόνο οι ίδιοι δεν ορίζουν. Αλλά, ποιός ορίζει τη ζωή του, σ'αυτή την κοινωνία, έτσι όπως είναι ; Μήπως ο εργαζόμενος, που, όταν απεργεί ή όταν καταλαμβάνει τους εργασιακούς χώρους, χαρακτηρίζεται απ'το κράτος, εγκληματίας; Μήπως ο μαθητής και η νεολαία, που, όταν σπάνε τους καθιερωμένους τρόπους συμπεριφοράς, χαρακτηρίζονται, αλήτες και τσογλάνια ; Μήπως οι γυναίκες, που περιορίζονται στο ρόλο της νοικοκυράς και του σεξουαλικού αντικειμένου από τους άντρες ; Μήπως ο κάτοικος αυτής της πόλης, που ασφυκτιά μέσα στα κλουβιά-διαμερίσματα, μέσα στη μοναξιά, στην απομόνωση και στην έλλειψη επικοινωνίας .

Αυτός ο κόσμος, έτσι όπως είναι οργανωμένος, παρουσιάζει έναν σαφή αντικοινωνικό χαρακτήρα.

Δεν ορίζουμε τη ζωή μας και σ'αυτό αντιστεκόμαστε. Και θέλουμε, αυτή η αντίσταση να γίνει όσο πιο αποτελεσματική γίνεται... Όλο και πιο αποτελεσματική. Όποιος δεν έχει παραδωθεί ολοκληρωτικά στη λωβοτομή του μυαλού και της ψυχής, που οι διαχειριστές της εξουσίας επιβάλλουν στην κοινωνία, δεν μπορεί ν'αναπνεύσει κάτω απ'αυτές τις συνθήκες επιβίωσης. Δεν μπορεί ν'αναπνεύσει μέσα στον ιδιωτικό ψευτοπαράδεισο και την πλασματική ασφάλειά του. Δεν μπορεί ν'αναπνεύσει μέσα στις σχέσεις και τους ρόλους εξουσίας-καταπίεσης, που καλούμαστε να παίξουμε, για να επιπλεύσουμε σ'έναν κοινωνικό βούρκο σαν φελοί. Δεν μπορεί ν'αναπνεύσει σ'έναν κόσμο, που η αλληλεγγύη πολεμιέται περισσότερο από κάθε άλλη έννοια και που η εξατομίκευση κι ο φιλοτομαρισμός είναι οι κύριες αξίες αυτού του πολιτισμού. Δεν μπορεί ν'αναπνεύσει μέσα στην έλλειψη του πραγματικά ελεύθερου και δικού του χρόνου. Δεν μπορεί να ζήσει μέσα σε σχέσεις, όπου λείπει ο ίδιος του ο εαυτός.

Η αποτελεσματικότητα της όποιας κοινωνικής δράσης, μέσα στην ιστορία, πηγάζει από τον ουσιαστικό αυτοκαθορισμό μας, την άμεση αυτοδιαχείριση της ζωής μας και τις σχέσεις, όπου οι μεσολαβητές δεν έχουν χώρο. Από τις δυνατές σχέσεις αλληλεγγύης μεταξύ ατόμων και κοινωνικών χώρων που χτυπιούνται, με την όποια διαμαρτυρία και αντίσταση. Από την συνεχή και σταθερή προσπάθεια να υλοποιούμε κάθε βαθειά ανθρώπινη επιθυμία μας, όσο κι αν μας εμποδίζουν να την εκφράσουμε. Από την διαρκή σύγκρουση ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας, είτε πρόκειται για την καλά οργανωμένη μορφή της κρατικής μηχανής, είτε για εξουσίες βαθειά ριζωμένες μέσα στον καθένα μας, που πολύ εύκολα μπορούν, από μας τους ίδιους, να ταυτιστούν με τον ιδιαίτερο εαυτό μας. Από την επιθυμία να είμαστε ελεύθεροι να δημιουργούμε, κάθε λεπτό, χωρίς κανένας να δυναστεύει τη ζωή μας.

Αθήνα, 19 Νοέμβρη 1994

ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ 80 & ΧΕΫΔΕΝ

Στις 22 Νοέμβρη, τα παπαθεμελάκια "επισκέφθηκαν" και πάλι την κατάληψη της Λέλας Καραγιάννη και Δροσοπούλου, που - παρ'όλα αυτά - εξακολουθεί να κατοικείται σε πείσμα των πράσινων σοσιαληστών και των μπλε καπιταληστών...

Ο Στέλιος, ωστόσο, δεν το βάζει κάτω. Μαθαίνουμε ότι έβαλε τα όργανά του να βρουν τους... εμπρηστές των αυτοκινήτων. Κι έχουν λυσσάξει οι μπάτσοι να στέλνουν, σ'όποιον δεν τους γουστάρει, κλήσεις, "να παρουσιαστούν στην ασφάλεια δι'υπόθεσίν των".

Ούτε καν τη φρασεολογία της χούντας δεν άλλαξε ο Παπαθεμελής... Όσο για το υπουργείο δικαιοσύνης, αυτό, αντί να βάλει τους εισαγγελείς να ασκήσουν δίωξη στους μπάτσους για κατάχρηση εξουσίας, ασχολείται με τις... συνθήκες της απόδρασης των 50 περίπου κρατουμένων από τις φυλακές, λες κι αυτή είναι η μεγαλύτερη διατάραξη της έννομης "τάξης"...

ΖΩΝΤΑΣ Σ'ΕΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ ΨΕΜΜΑ, ΤΟ ΝΑ ΛΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ...

Οκτώ μήνες, μετά τη συγκρότηση του ΑντιΜΜΕτώπου, πιστεύουμε ότι δεν είναι λίγοι για μια πρώτη δημόσια κριτική του συγκεκριμένου εγχειρήματος.

Από τον περασμένο Μάρτιο, μερικοί "σύντροφοι και φίλοι από ένα ευρύ φάσμα της μάχιμης αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου αποφάσισαν την ανάληψη μιας πρωτοβουλίας για : α) την οργάνωση κινήσεων αντίστασης στην πολιτική, ιδεολογική και αισθητική καταπίεση των ΜΜΕ και β) τη δημιουργία ενός δικτύου οριζόντιας επικοινωνίας και αντιπληροφόρησης".

Επισημαίνοντας, στο αρχικό κείμενο-πλατφόρμα, τον ουσιαστικό ρόλο που διαδραματίζουν σήμερα, στην επιχειρούμενη καπιταλιστική αναδιάρθρωση, τα ΜΜΕ και η αυξανόμενη διαπλοκή τους με τα οικονομικά και πολιτικά κυκλώματα, οι σύντροφοι έθιγαν στην πραγματικότητα ένα βαθύτερο και ουσιαστικότερο θέμα, που απασχολεί όλη την παγκόσμια ανατρεπτική αριστερά. Αυτό, των συγχρόνων όρων κυριαρχίας του Κεφαλαίου.

Παράλληλα, η συγκεκριμένη πρότασή τους για τη δημιουργία ενός δικτύου οριζόντιας επικοινωνίας και αντιπληροφόρησης - καθώς και η δέσμευσή τους "για μια πανελλαδική συνάντηση το ερχόμενο φθινόπωρο (που ακόμα δεν πραγματοποιήθηκε) - ερχόταν να καλύψει, συνειδητά ή ασυνείδητα, το κενό που έχει αφήσει η κρίση της Αριστεράς και η συνολικότερη αδυναμία όλων των πολιτικών σχημάτων της.

Στην πραγματικότητα, μια τέτοια κατάσταση υπονοεί μια διαφορετική αντίληψη για την πολιτική, από αυτήν που έχουν, τόσο η επίσημη κοινοβουλευτική Αριστερά, όσο και οι περισσότερες πολιτικές οργανώσεις του εξωκοινοβουλευτικού χώρου. Μια αντίληψη, που θεωρεί ότι, η πολιτική δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια διαμεσολάβηση ή έκφραση του κοινωνικού στο επίπεδο των ιδεών. Κατά συνέπεια, μια αριστερή πολιτική δεν μπορεί να είναι παρά μια πολιτική που εκπροσωπεί τις πραγματικές κοινωνικές δυνάμεις, που αντιστέκονται και αντιστρατεύονται την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων.

Μια αριστερή επαναστατική πολιτική δεν μπορεί παρά να έχει σαν απώτερο στόχο της την ίδια της την αυτοκατάργηση, μέσα στην "πράξη της ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ".

Η πρόταση για ένα οριζόντιο δίκτυο επικοινωνίας έρχεται, λοιπόν, να θέσει το θέμα της σταδιακής και από τα κάτω συγκρότησης του πολιτικού φορέα της κοινωνικής αριστεράς.

Κρίνοντας την μέχρι τώρα πορεία του ΑντιΜΜΕτώπου, όπως αυτή καταδεικνύεται μέσα από την δημόσια έκφρασή της (δημοσιεύσεις κειμένων στο ΠΡΙΝ και μια εκδήλωση στην αίθουσα της ΟΤΟΕ), γίνεται φανερό ότι, ενώ το ΑντιΜΜΕτωπο άνοιξε αυτή την ουσιαστική συζήτηση, δυσκολεύεται να την συνεχίσει.

Η αιτία, κατά την άποψή μας, αυτής της δυσκολίας είναι κυρίως η ανομοιογένεια και οι διαφορετικές πολιτικοϊδεολογικές καταβολές των "συντρόφων" που συγκρότησαν αυτή την προσπάθεια. Αυτή η ανομοιογένεια, στο βαθμό που δεν υπάρχει ένας ουσιαστικός διάλογος, ο οποίος να οδηγεί στην διαλεκτική σύνθεση των διαφορετικών απόψεων, έχει σαν συνέπεια την αγκύλωση της συλλογικότητας, πράγμα που είναι καταστροφικό όσον αφορά την θεωρητική και πρακτική της δραστηριότητα.

Σε σχέση με αυτή την τελευταία, που απ'ό,τι φαίνεται έχει μείνει πολύ πίσω, εκτός από τις υποκειμενικές αδυναμίες του ΑντιΜΜΕτώπου, βαραίνουν ιδιαίτερα και οι αντικειμενικές συνθήκες. Η δημιουργία ενός οριζοντίου δικτύου επικοινωνίας προσκρούει, εκ των πραγμάτων, στη συνολικότερη ύφεση του κοινωνικού κινήματος, την αποσπασματικότητα της ύπαρξής του και, κυρίως, τις πολιτικοϊδεολογικές αγκυλώσεις, με τις οποίες οι διάφορες μικρομεγάλες ηγεσίες ευνουχίζουν την ενότητα των αγωνιστών της αριστεράς, που οι ίδιοι οικοδομούν μέσα από καθημερινούς κοινωνικούς αγώνες.

Επίσης, το ΑντιΜΜΕτωπο, με δικιά του κυρίως ευθύνη, δεν φρόντισε να μην υπονομευθεί η προσπάθειά του από εκείνες τις φήμες, που το θέλουν να είναι ένα ακόμα καπέλλο ενός συγκεκριμένου πολιτικού φορέα.

Αποτέλεσμα : Αρκετοί σύντροφοι, τόσο από τη ριζοσπαστική αριστερά, όσο και από τον αντιεξουσιαστικό χώρο, ενώ έδειξαν έντονο ενδιαφέρον για το συγκεκριμένο εγχείρημα, φρόντισαν και να αποστασιοποιηθούν ταυτόχρονα.

Κοντολογής, θεωρώντας ότι "αυτός ο κόσμος ή θα ανατραπεί ή θα καταστραφεί", η συντηρητική άρνηση ή η μεταλλακτική διαμόρφωση του "status quo" και των εξουσιαστικών δαγκανών οδηγεί, άθελα ή από αφέλεια αρκετές φορές, στη μετατροπή της ενεργητικής άρνησης σε παθητική κακομοιριά, έτσι ώστε η εξουσία και το κεφάλαιο να ορίζουν τους κανόνες του παιχνιδιού. Έτσι, ο κάθε λογής "αριστερός και αντιεξουσιαστικός χώρος" θά'ναι πάντα σε θέση να συμμετέχει σε μια φιλολογία "άρνησης", χωρίς να διαισθάνεται την ήδη σήψη του ή, πιο ήπια, την ενσωμάτωσή του στον τρόπο άρνησης, που περίτεχνα επιβάλλει το Κεφάλαιο.

6/11/94

ΤΖΑΜΑΪΚΑ ★ ΡΕΓΓΕ ΚΛΑΜΠ

Τα Μέσα Μαζικής Εξαχρείωσης έχουν, πράγματι, εισβάλει για τα καλά στη ζωή μας, ή τουλάχιστον σ'ό,τι έχει απομείνει απ'αυτήν μετά την μεταπολεμική επέλαση του καταναλωτισμού.
Τα προβλήματα που δημιουργεί αυτή η εισβολή δεν θίγουν, ωστόσο, μόνο την αριστερά και τον αντιεξουσιαστικό χώρο. Θίγουν, και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό, και την παραδοσιακή δεξιά, η οποία βλέπει τα "νέα τζάκια" να της παίρνουν το φαΐ μέσ'απ'το στόμα.
Βέβαια, η παραδοσιακή δεξιά δεν θίγεται μόνο από τα ιδιωτικοποιημένα ΜΜΕ, αλλά από την ίδια την ιδέα της ιδιωτικοποίησης, που - στο πολιτικοϊδεολογικό επίπεδο - αποκρυσταλλώνεται στο σύνθημα "ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΚΡΑΤΟΣ".
Η αριστερά, έτσι, εμφανίζεται σαν υπέρμαχος αυτού ακριβώς του κράτους, που η ίδια - τουλάχιστον απ'το 1989 και μετά - το καταγγέλλει σαν θεσμό "καταπιεστικό".
Ίσως, το βασικότερο λάθος του "υπαρκτού σοσιαλισμού" των ανατολικοευρωπαϊκών "εργατικών" καθεστώτων να είναι το ότι πρόδοσαν, τελικά, τον Μαρξ, αφού δεν κατάργησαν το κράτος και δεν προχώρησαν στην κομμουνιστική μεταλλαγή της κοινωνίας.
Αυτή η μεταλλαγή της κοινωνίας, πάντως, συμβαίνει - ανεξάρτητα από τα διαδραματιζόμενα στους κόλπους των διαφόρων πολιτικών οργανώσεων, από τα κόμματα μέχρι τα γκρουπούσκουλα.
Από την άποψη αυτή, η κατάσταση είναι μάλλον ευοίωνη, αφού διαφαίνεται ήδη η μορφοποίηση της "κοινωνικής αριστεράς", ενώ - αντίθετα - κανείς δεν μιλάει πια για μια "κοινωνική δεξιά".
Τα παραπάνω δεν αποτελούν φυσικά, παρά κάποια ερωτήματα, με αφορμή τις απόψεις των συντρόφων του Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ. Ερωτήματα, που χρειάζονται - ίσως επειγόντως - κάποιες απαντήσεις.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

αποκλειστικό : ΟΙ "ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ" ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

Στο περασμένο τεύχος, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 21 χρόνων από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, ανοίξαμε τον φάκελλο των "αυτοκτονιών" της χούντας, παρουσιάζοντας την υπόθεση του Γιάννη Βασιλόπουλου, του ανθρώπου της ΚΥΠ που δολοφονήθηκε, όταν ανακάλυψε ότι είχε καρφώσει αγαπητά του πρόσωπα και θέλησε να ξεκόψει απ'τις μυστικές υπηρεσίες και να τις εκδικηθεί (αυτή ήταν η άποψη της οικογενείας του για τα κίνητρα της δολοφονίας). Δημοσιεύσαμε, επίσης, ένα μεταχουντικό υπόμνημα της μητέρας του δολοφονημένου Γιώργου Κωνσταντίνου. Σήμερα, συνεχίζουμε με τη δημοσίευση της μήνυσης κατ'αγνώστων που κατέθεσε (επί χούντας) ο πατέρας του δολοφονημένου φοιτητή.

Προς
τον αξιότιμον κύριον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών
Αθηνών
Ενταύθα

ΜΗΝΥΣΙΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Συνταξιούχου Δημοσίου Υπαλλήλου, κατοίκου Αθηνών (οδός Σπετσών 56 - Κυψέλη).
ΚΑΤΑ
Αγνώστων φυσικών, συνεργών και ηθικών αυτουργών.-

Αθήναι τη 25 Μαΐου 1973.

- Ι -

Έχω την τιμήν να εγχειρίσω την παρούσαν μήνυσίν μου ενώπιον Υμών, κ.Εισαγγελεύ, στρεφομένην ατυχώς κατ'αγνώστων σχετικώς με την εγκληματικήν ενέργειαν, αγνώστων εισέτι εις εμέ, κατά του υιού μου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ετών 21 τριτοετούς σπουδαστού του Πολυτεχνείου Αθηνών (Σχολή Τοπογράφων), με αποτέλεσμα την θανάτωσιν αυτού.-

- ΙΙ -

Την 4ην του μηνός Μαΐου 1973, ημέραν Παρασκευήν και περί ώραν 8ην πρωινήν, ευρέθη ο υιός μου Γεώργιος ετών 21 τριτοετής σπουδαστής του Ε.Μ.Πολυτεχνείου κρεμασμένος εντός της επί της οδού Σπετσών 56 (Κυψέλη) οικίας μου, εις ην διαμένω από ετών μετά της οικογενείας μου, αποτελουμένης εκ της συζύγου μου και της θυγατρός μου ονόματι Θεοδώρας, ετών 22 φοιτητρίας.-

Επειδή την νύκταν της 3ης Μαΐου 1973 προς 4ην Μαΐου 1973, ήτοι Πέμπτην προς Παρασκευήν, ο υιός μου έμεινεν μόνος του εις την άνω οικίαν, είναι δυνατόν το συμβάν του υιού μου να εκληφθή ως αυτοκτονία, υποβάλλω την παρούσαν μήνυσίν μου και καταγγέλλω ότι πρόκειται περί σατανικής δολοφονίας εις βάρος του υιού μου, περιέχουσαν τα στοιχεία του τελείου εγκλήματος.

- ΙΙΙ -

Κατ'αρχήν θα εξιστορήσω πώς έλαβον χώραν τα γεγονότα.-

Την Μεγάλην Τετάρτην, 25 Απριλίου 1973, ανεχώρησα μετά της οικογενείας μου διά νήσον ΤΗΝΟΝ, προκειμένου να διέλθωμεν τας εορτάς του Πάσχα εις το χωρίον ΥΣΤΕΡΝΙΑ, όπου έχομεν οικίαν, καθ'όσον η σύζυγός μου κατάγεται εκ του ανωτέρω χωρίου και καθ'έκαστον έτος διαμένομεν επί 15θήμερον κατά τας εορτάς του Πάσχα.-

Επειδή ο υιός μου επρόκειτο να προσέλθη δια το μάθημα των μαθηματικών την Δευτέραν του Θωμά, ήτοι την 7ην Μαΐου 1973, εις τμηματικάς εξετάσεις του Πολυτεχνείου και προκειμένου να μελετήση και προετοιμασθή διά τας εξετάσεις του μαθήματος, ανεχώρησεν την Τρίτην ημέραν του Πάσχα, ήτοι την 1ην Μαΐου 1973, μετά της θυγατρός μου Θεοδώρας και ήλθον εις τας Αθήνας.-

Την Τετάρτην είχον τηλεφωνικήν επικοινωνίαν μετά του υιού μου, προκειμένου να μου στείλη ένα ανταλλακτικόν αυτοκινήτου. Επίσης, την Πέμπτην, ήτοι την 3ην Μαΐου 1973, είχον και πάλιν τηλεφωνικήν επικοινωνίαν μετά του υιού μου, όστις μοι εγνώρισεν ότι την ιδίαν ημέραν ήρχετο εις ΤΗΝΟΝ η θυγάτηρ μου Θεοδώρα δι'ατομικήν υπόθεσίν της με το ατμόπλοιον "ΟΙΑ", την οποίαν και επερίμενα, προκειμένουν να μεταβώμεν μαζί εις το χωρίον ΥΣΤΕΡΝΙΑ.-

Την επομένην ημέραν, Παρασκευή 4 Μαΐου 1973, η θυγάτηρ μου ανεχώρησεν δι'Αθήνας και αφίχθη εις την οικίαν μας την 8ην πρωινήν και επειδή αι δύο θύραι της οικίας ήσαν κλειδωμέναι και ουδείς απήντα εις τας κατ'επανάληψιν κλήσεις της, προσεπάθησεν να εισέλθη εντός αυτής, ότε παρετήρησεν ότι το παράθυρον της τουαλέτας ήτο ανοικτόν και, ούτω, διά του παραθύρου εισήλθεν εντός της οικίας μας.-

Τότε ευρέθη προ του τρομερού θεάματος βλέποντας τον αδελφόν της και ατυχή υιόν μου να είναι τοποθετημένος, τελείως γυμνός, σε μια σκάλα τοποθετημένη πλαγίως επί του τοίχου με στριμμένον σινδόνιον. Εις τας φωνάς της προσέτρεξαν οι γείτονες προς βοήθειαν, ως και ιατρός του Νοσοκομείου Αεροπορίας, όστις προσεπάθησεν να τον επαναφέρη εις την ζωήν, αλλά ματαίως, λέγων ότι ίσως προ ημισείας ώρας, εάν ήρχετο, ενδέχετο να τον επαναφέρη εις την ζωήν.-

Ήδη ανακρίσεων έχει επιληφθή το Ζ' Αστυνομικόν Τμήμα Περιοχής Κυψέλης.-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

- IV -

Οι λόγοι που με κάνουν να πιστεύω ακραδάντως ότι πρόκειται περί εγκλήματος και ουχί αυτοκτονίας είναι:

1.- Επί 21 έτη που τον αναθρέψαμε και έζησε κοντά μας ουδέποτε εξεδήλωσε μελαγχολίαν ή άλλο τι, καθ'όσον ήτο ένα από τα πιο ανεπτυγμένα παιδιά, με ωραίαν αθλητικήν εμφάνισιν, ετελείωσεν κανονικώς το γυμνάσιον, εισήχθη αμέσως εις το Εθνικόν Μετσόβιον Πολυτεχνείον και έφθασεν κανονικώς εις το 3ον έτος, εκφράζων πάντα όνειρα δια τας σπουδάς του.

2.- Εκ των ανωτέρω πιστούται ότι ο υιός μου παρέμεινεν εν Αθήναις μόνος την νύκτα της 3ης Μαΐου προς 4ην Μαΐου 1973 και, ως πιστούται εκ των φίλων του 1) Δημητρίου Παπαδημητρίου, φοιτητού Φιλολογίας και 2) Βασιλείου Χρυσομάλλη, φοιτητού Νομικής, από το εσπέρας της Πέμπτης προς Παρασκευήν από κοινού ευρίσκοντο εντός της οικίας μου και εις ξεχωριστά δωμάτια εμελέτων καθ'όλην την διάρκειαν της νυκτός μέχρι της 3.30 πρωινής της 4ης Μαΐου 1973 και μάλιστα ο υιός μου εδιάβαζε το μάθημα των Μαθηματικών.-

Εις τας 3.30 διέκοψαν την μελέτην των και εξήλθον της οικίας, προκειμένου να μεταβώσιν εις την οδόν Φωκίωνος Νέγρη διά να φάνε γλυκό και μετά να μεταβώσιν δι'ύπνον. Ο μεν Δημήτριος Παπαδημητρίου ανεχώρησεν διά την οικίαν του, ο δε Βασίλειος Χρυσομάλλης μετά του υιού μου μετέβησαν εις την οδόν Φωκίωνος Νέγρη, όπου κατά την ομολογίαν τούτου έφαγον μία μηλόπιτα και περί ώραν 4 πρωινήν επέστρεψαν έξωθεν της οικίας μου και αφού συνεζήτησαν πότε θα κάνουν ένα πάρτυ, λόγω της εορτής του υιού μου Γεωργίου, ανεχώρησαν δι'ύπνον. Μάλιστα, εις ερώτησιν του Χρυσομάλλη, εάν θέλουν να συνεχίσουν την μελέτην, ο υιός μου τού απήντησεν "θέλω να κοιμηθώ, δια να μεταβώ το πρωί εις τας 9 εις το Πολυτεχνείον προς λήψιν συμπληρωματικών σημειώσεων δια το μάθημά μου". (Καταθέσεις ευρίσκονται εις το Αστυνομικόν Τμήμα).-

Ως διεπιστώθη παρά των αστυνομικών, ο υιός μου πρέπει να κατεκλίθη επί της κλίνης του το ενωρίτερον την 4ην πρωινήν της 4ης Μαΐου 1973, κατά δε την ομολογίαν του Ιατρού της Αεροπορίας εάν ήρχετο την 7ην πρωινήν περίπου ίσως να εσώζετο, δηλαδή το έγκλημα τοποθετείται γύρω εις τας 7 π.μ. να συνετελέσθη και συνεπώς αποκλείεται περίπτωσις αυτοκτονίας μετά τον ύπνον.-

3.- Λόγοι αισθηματικοί αποκλείονται διότι ο υιός μου είχεν σοβαρόν αίσθημα μετά της φοιτητρίας Γεωργίας Λεκανίτου, γνωστόν εις αμφοτέρας τας οικογενείας καθ'όσον από πολλών ετών συνδεόμεθα διά φιλίας. Ως δε πληροφορούμαι, την Μεγάλην Τετάρτην συνεφωνήθη μετ'αυτής και των φίλων του ότι ο συνεορτασμός διά την ονομαστικήν εορτήν των θα ελάμβανεν χώραν μετά του Θωμά, δεδομένου ότι και η Γεωργία Λεκανίτου θα μετέβαινεν εις Σάμον διά τας εορτάς του Πάσχα.-

4.- Ως διαπιστούται υπό του πρώτου προστρέξαντος προς βοήθειαν Ευαγγέλου Βαβουδάκη, θυρωρού (Σπετσών 60) και όστις έκοψε με σουγιά το σινδόνι, πράγμα που αναφέρεται και παρά της αστυνομίας,
α) Τα πόδια του υιού μου ήσαν άνωθεν του δαπέδου 15-20 εκατοστά του μέτρου και β) δεν υπήρχεν υπόβαθρον. Ερωτάται λοιπόν ευλόγως 1) Διατί ήτο τελείως γυμνός; 2) Διατί δεν υπήρχεν υπόβαθρον; 3) Πώς δεν έκαμε έστω και μίαν κίνησιν να σωθή εις τας ώρας της αγωνίας εφ'όσον με την παραμικράν κίνησιν ηδύνατο ευχερώς να στηριχθή επί του δαπέδου και να αποφύγη το μοιραίον; και 4) Διατί το πρόσωπόν του παρουσίαζεν εικόνα τελείως ήρεμον;

5.- Εις περίπτωσιν που ο υιός μου είχεν συλλάβει την ιδέαν της αυτοκτονίας δεν θα είχεν διάθεσιν να μελετά μέχρι της 3.30 πρωινής και μάλιστα μαθηματικά και με ενδιαφέρον, ως καταθέτουν οι έτεροι δύο φίλοι του.-

6.- Καθ'όλην την διάρκειαν της ζωής του ουδέποτε αρρώστησε και κατά την παραμονήν του εις ΤΗΝΟΝ από Μεγάλην Πέμπτην έως Δευτέραν του Πάσχα έκανε συνεχώς μπάνιο εις την θάλασσαν.-

7.- Ευρέθη το παράθυρον της τουαλέτας ανοικτόν από το οποίον ασφαλώς οι δράσται εξήλθον μετά το έγκλημα.-

8.- Κατά την Ιατροδικαστικήν έκθεσιν, ο θάνατος επήλθεν από ρήξιν της αριστεράς καρωτίδος, γεγονός που, κατά την γνώμην μου, εφ'όσον εκρεμάσθη με στριμένο χονδρό σινδόνι, θα έπρεπε να επέλθη ο θάνατός του εξ ασφυξίας. Το ανωτέρω γεγονός μαρτυρεί ότι ο υιός μου εξουδετερώθη, πιθανώς διά πνιγμού, και προς κάλυψιν του εγκλήματος εσκηνοθέτησαν το κρέμασμα ώστε να παρουσιασθή ως αυτοκτονία.-

9.- Δεν ευρέθη κανένα σημείωμα που να διαπιστώνη ότι ηυτοκτόνησεν.-

10.- Ένα παιδί, αθλητικώτατον, ωραίον, ξανθόν, που καθημερινώς ήρχετο και έφευγε από το σπίτι του πάντα σφυρίζοντας και τραγουδώντας, που δεν τον απασχόλουν άλλα προβλήματα, αλλά μόνον η επιστήμη του, χωρίς οικονομικά προβλήματα, με ιδιόκτητον αυτοκίνητον, είναι αδιανόητον να θέλησε να τερματίση την ζωήν του και μάλιστα διά του ανωτέρω τρόπου.-

- V -

Επειδή πάντα τα ανωτέρω εκτεθέντα περιστατικά δίδουν την βάσιμον υπόνοιαν εις πάντα τρίτον, εις εμέ δε και τους γνωστούς του την βεβαιότητα ότι πρόκειται περί οργανωμένου εγκλήματος,

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Μηνύω πάντα δράστην και συνένοχον της άνω εγκληματικής ενεργείας ήτις επέφερεν τον θάνατον του υιού μου Γεωργίου...

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

αποκλειστικό : ΟΙ "ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ" ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

Η υπόθεση της δολοφονίας του Γιώργου Κωνσταντίνου δεν σταματάει εδώ. Ο περιορισμένος χώρος του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ μας υποχρεώνει, όμως, να συνεχίσουμε τη δημοσίευση άλλων στοιχείων γι'αυτήν και για τις άλλες "αυτοκτονίες" της χούντας, σε επόμενο τεύχος.

Εδώ, θα θέλαμε απλά να πούμε δυο λόγια σε κάποιους που μας ρώτησαν γιατί βγάζουμε τώρα αυτές τις ιστορίες στην φόρα και **"ξύνουμε παλιές πληγές"**.

Κατ'αρχή, αυτή τη δημοσίευση τη χρωστάμε στη μνήμη των θυμάτων, αλλά και των οικογενειών τους, που – μετά τη χούντα – εμπιστεύθηκαν το δημοσιευόμενο υλικό σε Αναρχική ομάδα που είχε λάβει ενεργό μέρος στον αγώνα κατά της δικτατορίας. Τη χρωστάμε, επίσης, στη δική μας μνήμη, που – μετά τη χούντα – τείνει, αν όχι να εξασθενίζει, πάντως να προσπαθεί να απαλύνει τα τραύματα εκείνης της εποχής. Τη χρωστάμε και στο παρόν, που – λόγω της δικής μας "εξασθενημένης" ή ό,τι άλλο μνήμης, αλλά και λόγω κάποιων, στην κυριολεξία ανομολόγητων συμφερόντων – τείνει στον εξωραϊσμό της τραγωδίας του 1967-1974 και στην "αποκατάσταση" των χουντικών εγκληματιών εν ονόματι της... δημοκρατίας ! Τη χρωστάμε, τέλος, στο μέλλον, που δεν το θέλουμε τόσο μυωπικό που να μην διακρίνει τις διαφορές – αλλά και τις ομοιότητες – της δικτατορίας και της δημοκρατίας...

Σήμερα, θα αρκεστούμε στην αναδημοσίευση μιας επιστολής που δημοσιεύθηκε στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 18/ΙΙ/1994, με τίτλο : **Ποιός θυμάται τους νεκρούς ;**

Εχουν περάσει είκοσι ολόκληρα χρόνια από την κατάρρευση της Χούντας και δεν έχουν ακόμη καταγραφεί οι νεκροί εκείνης της τραγικής για την Πατρίδα μας περιόδου.

Η έκθεση του εισαγγελέα Τσεβά, μόνο για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, αναφέρει 50 νεκρούς και 1.164 τραυματίες. Η ΕΦΕΕ μνημονεύει 56 νεκρούς. Τόσοι αναφωνούνται κατά το προσκλητήριο των νεκρών πριν ξεκινήσει η πορεία που διοργανώνει κάθε χρόνο στο Πολυτεχνείο.

Ασχολήθηκα -έστω και μόνος- με το θέμα. Επί πολύ χρόνο ερεύνησα μόνος και αβοήθητος. Συγκέντρωσα εφημερίδες της εποχής εκείνης. Κατέγραψα ονόματα νεκρών έστω και αν δεν υπήρχαν πλήρη στοιχεία. Αναζήτησα οικογένειες που είχαν θύματα της Χούντας. Κατέγραψα τα ονόματα όσων νεκρών η ΕΦΕΕ αναφέρει κατά τις ετήσιες εκδηλώσεις στο Πολυτεχνείο.

Το αποτέλεσμα; Ο κατάλογος των νεκρών συμπατριωτών μας, θυμάτων της «εθνοσωτηρίου επαναστάσεως της 21ης Απριλίου» ανήλθε σε ογδόντα. Ανάμεσά τους είναι και μερικοί ξένοι. Ιδού ο τραγικός κατάλογος:

1. Ελλής Παναγιώτης. Πρώτος νεκρός στον Ιππόδρομο Φαλήρου. 2. Μανδηλαράς Νικηφόρος - Δικηγόρος - 1967. 3. Τσαρουχάς Γεώργιος - Βουλευτής της ΕΔΑ - 1968. 4. Αλβανόγλου Θεόδωρος - φοιτητής - 22.5.1973. 5. Αναγνωστόπουλος ; 6. Αντάρογλου ; 7. Αντωνίου Ζήσης, 1970. 8. Αργυρίου ; 9. Αργυροπούλου Αικατερίνη, ετών 75, από αδέσποτη, 17.11.1973. 10. Βασιλόπουλος Γιάννης, φοιτητής, 30.3.1973. 11. Βρυώνης ; 12. Βυθούλκας ; 13. Γεριτσίδης Γιώργος, εφοριακός, 17.11.1973. 14. Γιαννόπουλος ; 15. Γρέλλος ; 16. Δασκάλου Στέλιος, φοιτητής, 1974. 17. Δεσπίρης ή Πεσιπλής ; 18. Δημόπουλος ; 19. Διαμαντάκος ; 20. Δικάλφα Καλλιόπη, 1973. 21. Εγκελμαν Ντόρις Μαριέτε, φοιτήτρια Νορβηγίδα, 16.11.1973. 22. Ευαγγελινός ; 23. Ηλιόπουλος ; 24. Θεοδώρας Δημήτρης, ετών 6, από αδέσποτη σφαίρα, 17.11.1973. 25. Θεοδωρίδης Γιώργος 1968. 26. Ιωαννίδης ; 27. Ιωάννου ; 28. Καζέπας Κώστας, στρατιώτης, 1974. 29. Καΐλης Γιάννης, 26.2.1974. 30. Καλατζής Δημήτρης, 5.8.1967. 31. Καλετσιογιάννης ; στρατιώτης 17.8.69. 32. Κάμπος ή Κάγκος Ανδρέας, ετών 63, 18.11.1973. 33. Καράγα Μπαλσάν ή Παρσίλ, Τούρκος, 17.11.1973. 34. Καραγεωργίου Στέλιος, εργάτης, 17.11.1973. 35. Καραμάνης Μάρκος, φοιτητής, 17.11.1973. 36. Κομνηνός Διομήδης, μαθητής, ετών 17, 16.11.1973. 37. Κοντομάρης Σπύρος, δικηγόρος, 16.11.1973. 38. Κούμουλος ; 39. Κρητικάκη ; 40. Κυριακόπουλος Σάκης 1974. 41. Κωνσταντίνου Γιώργος, φοιτητής, 4.5.1973. 42. Λαζαριώτης ; 43. Μαλλικάκης ή Μανιμάκης ; 44. Μαντζώρος ; 45. Μανωλόπουλος ; 46. Μαρκούλης Νίκος, 17.11.1973. 47. Μαυρογιάννης ; 48. Μέξης ; 49. Μικρώνης ; 50. Μιχαηλίδης ; 51. Μπάτης ή Μπότης ; 52. Μπεκιάρης ή Πικιάρης Βασίλης, ετών 17, 17.11.1973. 53. Μπέστας ή Βέστας ; 54. Μυρογιάννης Μιχάλης, φοιτητής, 18.11.1973. 55. Μώμος ; 56. Νικολάου : 57. Παναγούλης Γιώργος, αξιωματικός, 1968. 58. Παπαγεωργίου ; 59. Πεντελεάκης Κυριάκος, δικηγόρος, 18.11.1973. 60. Παπαδόπουλος : 61. Παπαϊωάννου Δημήτρης, ετών 60, ιδ. υπάλληλος, 17.11.1973. 62. Πετρόπουλος ; σπουδαστής, 26.3.1973. 63. Πολυζωίδης : 64. Σαμούρης Γιώργος, σπουδαστής, 16.11.1973. 65. Σαρμαλής : 66. Σίμος Γιώργος, 9.1.1974. 67. Σινόπουλος Πέτρος, σπουδαστής, 26.6.1971. 68. Σπαρτίδης Αλέκος, μαθητής, 17.11.1973. 69. Σταυρέλλης Γιάννης, 12.12.1973. 70. Σταυρόπουλος ; 71. Σχίζας ; 72. Τζιάνος Λάμπρος, φοιτητής, 21.12.73. 73. Ταρίλ Τεκλέτ, Αιγύπτιος. 74. Τσιγκούνης ; 75. Τσιτσιρίγκος Φ. 7.4.72. 76. Φαμέλος Βασίλης, ετών 26, 16.11.1973. 77. Φιλίνης Γιάννης, χημικός, 1973. 78. Χανιωτάκης ή Καστανάκης ; 79. Χαραλαμπίδης ; 80. Χαμουρλής Γ., φοιτητής.

Ο κατάλογος είναι βέβαια ελλιπής. Λείπουν πολλά στοιχεία, λείπουν ημερομηνίες. Χρειάζεται ακόμη πολλή δουλειά.

Παραδίνω αυτό τον κατάλογο στην κυβέρνηση, στα κόμματα.

Παραδίνω τον κατάλογο στην ΕΦΕΕ και στις νεολαιίστικες οργανώσεις.

Τον παραδίνω και στο Σωματείο των Αντιστασιακών, των Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων από τη Χούντα. Αυτό πρέπει, νομίζω, να πάρει πρωτοβουλία για μια σταυροφορία συγκέντρωσης στοιχείων, πριν είναι πια αργά.

Οταν η Πολιτεία αδιαφορεί, την ευθύνη πρέπει να αναλαμβάνουν οι πολίτες. Οι ενεργοί πολίτες. Ας βοηθήσουμε όλοι.

Π. ΑΡΩΝΗΣ
Ζ. Πηγής 102, Αθήνα

Όπως λέει κι ο ίδιος ο επιστολογράφος της Καθημερινής, ο κατάλογος δεν είναι πλήρης. Λείπουν τα ονόματα του Πεσλή, της Καλαβρού και άλλα. Παρ'όλα αυτά, προσπάθειες σαν του Π. Αρώνη είναι, τουλάχιστον, αξιέπαινες.

Σκέφτομαι και γράφω

η αθλιότητα της εκπαίδευσης
και η εκπαίδευση της αθλιότητας

Δεν υπάρχει ανάγκη και λόγος να χαϊδευτούν τ'αυτιά κανένα. Ούτε βέβαια αυτής της επίκλησης του κράτους. Ούτε καν αυτής της 'εθνικής παιδείας', αυτού του μύθου μαζικής αποπλάνησης-παραπλάνησης, από τους εκάστοτε διαχειριστές της αθλιότητας μέχρι τους εκάστοτε κατεστημένους διεκδικητές της, σε μια κοινωνία αρχόντων και πληβείων.

σήμερα το κράτος παντού
η κοινωνία πουθενά.

Το κράτος βρίσκεται ήδη εκεί που υπάρχει η συνείδηση της κοινωνικής απραξίας και του καθιερωμένου καναλιζαρίσματος της γενικευμένης δυσαρέσκειας από την πολιτική των επαγγελματιών της δημοκρατίας, δηλαδή από τους ντόπιους μεγάλους, μεσαίους, μικρομεσαίους και μικρούς παράγοντες. Οποιαδήποτε δραστηριότητα μπορεί να ειδωθεί μόνο διαμεσολαβημένη από κάποιους αρμόδιους' ποτέ ως άμεσος λόγος και πράξη των πολιτών. Αρκετά. Το μήνυμα είναι σαφές :
να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας.

Η εκπαίδευση στα χέρια μας

Η εκπαίδευση, ένας θεσμός καταπιεστικός για την παιδική ηλικία - θεσμός-μαντρί για υποψήφιους υπήκοους πάσης φύσεως και υποταγμένους μακράς διαρκείας - είναι ένα προϊόν, στην κυριολεξία, με ημερομηνία λήξεως.

Το ξεζούμισμα του δημόσιου μόχθου και εργασίας των ανθρώπων, είναι πασίγνωστο πως θα φύγει για την εξασφάλιση λίγων κι εκλεκτών για τους φίλους-εργολάβους και για τη δίαιτα των κρατικών υπαλλήλων.

Στους ντόπιους επαγγελματίες της δημοκρατίας απομένει να παίξουν με τα ψίχουλα στις ετήσιες συγκεντρώσεις των κομμάτων τους και στις ροζ γραμμές για μια 'θέση στον ήλιο'.

Αυτός ο τόπος (και κάθε ίδιος-άλλος) αποτελεί ένα φέουδο, μια ιδιοκτησία, ένα μιλλέτι κάποιων κοτζαμπασήδων, κάποιων τοπαρχών, που μιλούν στο όνομά μας.

Τίποτα δεν έχει αλλάξει και τίποτα δεν φαίνεται όπως παλιά.

Σε κείνους, που χαϊδεύουν, παρακαλούν, υπομνείονται,, ζητούν, επαιτούν, απαιτούν, αναρωτώμενοι 'πού είναι το κράτος' : Το κράτος υπάρχει, είτε 'εξυπηρετεί', είτε όχι. Είναι ο διαμεσολαβητής της θέλησης και ο τοποτηρητής της κοινωνικής ανυπαρξίας. Το,μήνυμά τους είναι σαφές : Να μοιραστούμε τη φτώχεια, να φαγωθούμε, να σκοτωθούμε για τα ψίχουλα, να κληρωθούμε σε μια μαιζονέτα, να παίξουμε τα κεφάλια μας σ'ένα καταλυτικό.

Σ'αυτό το τοπίο απομένει ο κανιβαλισμός, ο αταβισμός, η μιζέρια, ο πόλεμος, το θέαμα, η τρομολαγνεία και τα όνειρα-ονειρώξεις ες αεί.

Από την άλλη, το αρχιπέλαγος της ισότιμης ζωής, της άμεσης δημοκρατίας, της φωνής της αμφισβήτησης, του παιδικού ονείρου, του αυτεξουσίου...

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

❀❀

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας !

Υ.Γ. Η αφορμή δεν είναι παρά ένα κομμάτι ταλαιπωρίας για κάποιες παιδικές ψυχές, στο δημοτικό σχολείο Καλλονής της Τροιζηνίας, που συνωστίζονται σε λίγα τετραγωνικά, προκειμένου να πεισθούν, για το χατήρι κάποιων υπαλλήλων της δημοκρατίας, ότι ένα τριθέσιο σχολείο μπορεί να λειτουργεί σε ένα διθέσιο κτίριο' όπως, περίπου, μπορούν να μπούνε δυο πόδια σε ένα παπούτσι (ΣΦΑΞΕ ΜΕ ΑΓΑ ΜΟΥ, Ν'ΑΓΙΑΣΩ ;)... Εννοείται ότι το σχολείο μπορεί άνετα να λειτουργεί και ως εκλογικό κέντρο...

Γιώργος Κυριακού
0298 - 31428

❀❀

μενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμε

Στον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό Αθήνας στάλθηκε η ακόλουθη πρόσκληση :

Η "Κίνηση Φοιτητών για την Ένωση της Ευρώπης" (AEGEE - ΑΘΗΝΑ) και ο "Όμιλος Ευρωπαϊκή Έκφραση" με την υποστήριξη της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Ελλάδα, έχουν την τιμή να σας προσκαλέσουν στην ημερίδα που διοργανώνουν με θέμα : "Σωκράτης - Leonardo : τα νέα ευρωπαϊκά προγράμματα για φοιτητές - Οι νέοι επιστήμονες στην Ευρώπη του μέλλοντος", η οποία θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 4 Δεκεμβρίου στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών (Ακαδημίας 7). Ώρα προσέλευσης 11 : 00.

Η εκδήλωση στοχεύει στην ενημέρωση των φοιτητών και νέων επιστημόνων σχετικά με τα νέα προγράμματα και πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην εκδήλωση ομιλητές θα είναι Ευρωβουλευτές, Πρυτάνεις, Καθηγητές Πανεπιστημίων και εκπρόσωποι της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Ελλάδα.

<u>Για περισσότερες πληροφορίες :</u>
Κίνηση Φοιτητών για την Ένωση της Ευρώπης : Μαρία Καράκιζα τηλ. 77 90 840
Όμιλος Ευρωπαϊκή Έκφραση τηλ. 36 43 224

Ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός απαντάει, μέσω του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, ως εξής :

Αγαπητοί (;) φίλοι της AEGEE (Association des Etats Generaux des Etudiants Europeens - Ένωση των Γενικών Συνελεύσεων των Ευρωπαίων Φοιτητών), ευχαριστούμε πολύ για την πρόσκληση. Δυστυχώς, όμως, είμαστε αναγκασμένοι να την αρνηθούμε.

Κατ'αρχήν, επειδή δεν θα θέλαμε, με την παρουσία μας, να πάθουν τίποτε οι αξιότιμοι ομιλητές της εκδήλωσης, όπως βέβαια δεν έχουμε σκοπό να πάθουμε κι εμείς από τη δική τους, ιδιαίτερα, τη στιγμή που το ματς θα διεξαχθεί σε δικό τους γήπεδο.

Έπειτα, δεν θα ήτανε σωστό το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο να "δώσει άσυλο" σε Αναρχικούς, που βέβαια δεν θα μασήσουν τα λόγια τους και θα τα πούνε "μη-διπλωματικά" στους ομιλητές και στους διοργανωτές της εκδήλωσης.

Τέλος, για να μην σας κουράζουμε, δηλώνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε πώς η "Ευρωπαϊκή Ένωση" των εμπόρων και των βιομηχάνων μπορούν να έχουν με τους φοιτητές οποιαδήποτε σχέση, άλλην από εκείνη των εργοδοτών-εργαζομένων. Έτσι, πιστεύουμε πράγματι ότι δεν έχουμε καμμιά δουλειά με τη συζήτηση των συνδικαλιστικών θεμάτων που σας αφορούν. Επειδή, ωστόσο, τυχαίνει - σαν άτομα - να έχουμε κι εμείς κάποια σχέση με τα Πανεπιστήμια, δηλώνουμε ότι απορρίπτουμε κάθε ευρωκοινοτικό πρόγραμμα και κάθε πρωτοβουλία που έχει σκοπό της την μεταβολή της επιστήμης, από αναζήτηση της γνώσης σε αναζήτηση του κέρδους και, μάλιστα, του κέρδους ευρωβουλευτών κι ευρωβιομηχάνων.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ / ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Υ.Γ. Τα αρχικά με τα οποία βρήκατε τη διεύθυνσή μας σε κάποιον κατάλογο με διευθύνσεις αντιφασιστικών-αντιρρατσιστικών ομάδων (A.B.C.), σημαίνουν ANARCHIST BLACK CROSS. Η ομάδα μας, εκτός από την αντιφασιστική-αντιρρατσιστική δράση της, κινείται και στο πεδίο της συμπαράστασης στους κρατούμενους στις φυλακές της "Ευρωπαϊκής Ένωσης". Σας καλούμε, λοιπόν, κι εμείς, με τη σειρά μας, να συμμετάσχετε στον αγώνα για ένα καλύτερο αύριο των φοιτητών, των νέων επιστημόνων κι όλης της ανθρωπότητας, μέσα κι έξω απ'το ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΦΡΟΥΡΙΟ.

A.B.C.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου 1994

την έσπρωξε από τον 5ο

ΤΡΑΓΩΔΙΑ 16ΧΡΟΝΗΣ

Μοιραία αποβολή

Η υπερευαίσθητη ψυχή της 16χρονης Κωνσταντίνας δεν αντεξε την αποβολή της από το σχολείο «Συνελήφθη» να καπνίζει σε αίθουσα του Β' Λυκείου Περιστερίου. Αμέσως μετά την αποβολή της πήγε σε γειτονική πολυκατοικία και έπεσε στο κενό από τον 5ο όροφο ΣΕΛ. 14

Κάπνιζαν

Για κακή τους τύχη όμως εκείνη την ώρα έξω από την αίθουσα πέρασε ένας καθηγητής, ο οποίος και παρέπεμψε τους μαθητές που κάπνιζαν στη λυκειάρχη του σχολείου Αλεξάνδρα Γαρμπή. Η διευθύντρια του σχολείου αποφάσισε να αποβάλει τη μαθήτρια για τρεις ώρες. Η Κωνσταντίνα, έφυγε αμέσως ενοχλημένη, λέγοντας ...

Η Κωνσταντίνα για τους συμμαθητές της ήταν ένα 16άχρονο κορίτσι με υπερευαίσθητη ψυχή. Πολύ καλή μαθήτρια στο σχολείο και ένας άνθρωπος που δεν δημιουργούσε προβλήματα.

Μαθήτρια **ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ** μετά την τιμωρία

...ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ:

ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Τα σιδερόφρακτα σχολικά κτίρια και οι ατσάλινοι-εκβιαστικοί κανονισμοί των απουσιών, της αποβολής, της αλλαγής σχολικού περιβάλλοντος και της βαθμολογίας, εδραιώνουν την εξουσία των καθηγητών πάνω στους μαθητές.

Η ευαισθησία των υπουργείων και δασκαλίσκων, που δεν είναι άλλη από την διαιώνιση του ρόλου και της εξουσίας τους, εν έτη 1994 εκφράζεται με την ανακοίνωση πλήθους μέτρων για την "προστασία" των μαθητών και την εφαρμογή "νέων" - σκληρότερων εσωτερικών κανονισμών της λειτουργίας του σχολείου.

Έτσι λοιπόν από τη μία έχουμε την ανακοίνωση του υπουργείου Δημ.Τάξης για περιφρούρηση των σχολείων με το πρόσχημα των τροχαίων ατυχημάτων (!) και από την άλλη κανονισμούς πού έχουν να κάνουν με την εμφάνιση και τρόπους συμπεριφοράς.

Απαγορεύονται λοιπόν: τα μακρυά ή (πολύ) κοντά μαλλιά στ' αγόρια, τα σορτσάκια και οι κοντές φούστες, τα σκουλαρίκια στ' αγόρια και τα "πολλά" κοσμήματα στα κορίτσια, η έξοδος από το σχολείο (στα διαλείμματα) ή από την τάξη (για οποιονδήποτε λόγο), το κάπνισμα κλπ.

Είναι γνωστό πως το σχολείο είναι ένας σταθμός πριν την πλήρη υποταγή μας στην μισθωτή σκλαβιά και την επιβίωση. Προσπαθούν λοιπόν να επιβάλλουν έναν ομοιόμορφο τρόπο ζωής και συμπεριφοράς, κατασκευάζοντας γρανάζια για την ομαλή λειτουργία της κρατικής μηχανής.

Η 16χρονη Κωνσταντίνα (σπρωγμένη και από την οικογένεια της), με τον δικό της -ιδιαίτερο τρόπο (και με το ακριβότερο μάλιστα τίμημα) απέρριψε καθολικά το εκπαιδευτικό σύστημα και την υποταγή. Ο θάνατος της δεν είναι ο πρώτος και δεν θα είναι ούτε ο τελευταίος στα πλαίσια αυτού του καταπιεστικού συστήματος.

Παρά τα κροκοδείλια δάκρυα των κρατιστών ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν τους καίγεται καρφί, αφού έτσι κι αλλιώς με κάθε τρόπο θα προσπαθήσουν να πνίξουν τις αντιδράσεις μας.

Ο καλύτερος τρόπος για να θυμόμαστε κάποιον είναι να συνεχίζουμε τον αγώνα του.

Αντιτειθόμαστε, όχι μόνο στα "νέα" μέτρα, αλλά και σε κάθε είδους μέτρα που περιορίζουν την ελευθερία μας.

Γιατί κανένας δεν μπορεί να μιλάει στ' όνομα μας, αφού μόνο εμείς μπορούμε να ξέραμε τις ανάγκες μας και τις επιθυμίες μας.

Δε έχουμε να φοβηθούμε τίποτα. Έτσι κι αλλιώς στο σχολείο (όπως στη δουλειά ή στο στρατό) δεν πάμε γιατί γουστάρουμε αλλά γιατί μας υποχρεώνουν...

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ, ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

<u>ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ</u>

Με την παρέμβασή μας αυτή, θέλουμε κατ'αρχήν να δηλώσουμε ότι μέσα στον χώρο του Πολυτεχνείου βρίσκονται φοιτητές, μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, με πρόθεση όχι την περιφρούρηση του χώρου και της υποδομής (που δεν θεωρούμε ότι απειλείται), αλλά την προάσπιση του Πανεπιστημιακού ασύλου ως κοινωνικού δικαιώματος.

Συμμετέχουμε στη συνέλευση στην οποία αποφασίστηκε η παραμονή στο χώρο, η διαμαρτυρία για τις πρωινές συλλήψεις και η διεκδίκηση της άμεσης απελευθέρωσης όλων των συλληφθέντων και δηλώνουμε ότι :

Α) Η σημερινή επίθεση στα κατειλημμένα σπίτια και οι συλλήψεις υλοποιούν – με το πρόσχημα της αποτροπής επεισοδίων και της περιφρούρησης της "γιορτής" του Πολυτεχνείου – την πρόθεση καταστολής κοινωνικών συμπεριφορών που δεν ενσωματώνονται και δεν αποδέχονται την διαμορφωμένη πραγματικότητα.

Β) Με την επέμβαση αυτή, πέρα του ότι χτυπιέται και διαβάλλεται ένας κοινωνικός–πολιτικός χώρος, αναστατώνεται η ζωή, διαλύονται τα νοικοκυριά και καταργείται το οικογενειακό άσυλο των ανθρώπων που τον συγκροτούν. Πρέπει να επισημάνουμε ότι οι παλιότερες γενικές συνελεύσεις των φοιτητών της αρχιτεκτονικής σχολής, έχουν εκφράσει την συμπαράστασή τους στην πρακτική της κατάληψης κλειστών σπιτιών, ως λύση στο πρόβλημα της κατοικίας και ως διέξοδο στην κατεύθυνση δημιουργίας μιας συλλογικότητας και ενός εναλλακτικού τρόπου ζωής.

Γ) Ταυτόχρονα, η κίνηση της αστυνομίας διαμορφώνει την κοινή γνώμη και δίνει τροφή στα μέσα μαζικής ενημέρωσης που, τις τελευταίες μέρες, έχουν βρει νέα θέματα και θύματα στην πορεία τους προς την δημιουργία ενός ανεξέλεγκτου, ιδιότυπο πόλου εξουσίας.

Ζητάμε από τη Σύγκλητο του ΕΜΠ, συνεκτιμώντας τις παραπάνω θέσεις, να συνεχίσει την πρακτική που ακολούθησε τις αμέσως προηγούμενες μέρες και να μην επιτρέψει την παραβίαση του ασύλου, περιφρουρώντας το, ως κοινωνικό δικαίωμα και ως χώρο ελεύθερης έκφρασης ιδεών.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

--- --- ---

Το παραπάνω κείμενο της Πρωτοβουλίας Φοιτητών Αρχιτεκτονικής κυκλοφόρησε στη διάρκεια της κατάληψης του Πολυτεχνείου, τη νύχτα της 17 προς 18 Νοέμβρη 1994.

<u>αλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παρ</u>

Στις 15-11-1994 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της ΟΤΟΕ εκδήλωση αφιερωμένη στη μνήμη του Άγι Στίνα (Σπύρου Πρίφτη). Παραβρέθηκαν περισσότερα από 100 άτομα, που παρακολούθησαν την πολύ ενδιαφέρουσα ταινία του Γιάννη Γιαννουλέα "Η άλλη πλευρά" ●●● Πανω με ρατσιστικό περιεχόμενο έχουν κολληθεί στην πλατεία Ομονοίας και σ'άλλα σημεία της Αθήνας. Κάποιοι "εργαζόμενοι" ζητούν "να μην γίνονται τα δημόσια έργα με Ασιάτες εργάτες και με συμβάσεις Ταϊβάν". Και να σκεφθεί κανείς ότι το Συνδικάτο Οικοδόμων έχει και αγωνιστική παράδοση... Αίσχος! ●●● Σε καταλήψεις των σχολείων τους έχουν προχωρήσει οι μαθητές πολλών ΤΕΛ (Τεχνικών Επαγγελματικών Λυκείων), ζητώντας μια "θέση στον ήλιο". Το ίδιο ζητούν κι οι σπουδαστές των ΤΕΙ κι οι νηπιαγωγοί, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές μέσης εκπαίδευσης. Το ίδιο και πολλοί άλλοι κλάδοι εργαζομένων, ανέργων, συνταξιούχων... ●●● ●●● Στις 30-11-1994 οι συνταξιούχοι κατέβηκαν σε συγκεντρώσεις και πορείες διαμαρτυρίας σ'όλες τις πόλεις της χώρας Οι γιατροί των νοσοκομείων προχωρούν σε επαναλαμβανόμενες 48ωρες απεργίες ●●● Ο τσιφούτικος προϋπολογισμός, ωστόσο, είναι σαφέστατος : **"Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε ότι πρέπει να ψοφήσουμε της πείνας!"** ●●● Όλοι ; Εί όχι κι όλοι. Οι Βουλευτές πρέπει να ζήσουν. Το ίδιο κι οι δικαστές... ●●● Τώρα, Βέβαια, θα μας πείτε : Εσείς τί προτείνετε; Είναι απλό. **Τρίψτε τους στη μούρη τη φορολογική σας δήλωση !** ●●● Φυσικά, ασυμπλήρωτη. ●●● Αλήθεια ! Αφού η κυβέρνηση ομολογεί ότι ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ, τα ΕΛΤΑ κι όλες οι άλλες ΔΕΚΟ έγιναν κι εξακολουθούν να συντηρούνται με τα λεφτά των φορολογουμένων (δηλαδή με τα δικά μας και μόνο, αφού οι κυβερνήτες είναι αφορολόγητοι), γιατί δεν μας λέει με ποιό δικαίωμα πουλάει τις επιχειρήσεις κοινής ωφελείας; Από πού κι ως πού τις θεωρεί κτήμα της; ●●● Ακούσαμε : **"Από τη στιγμή που μπορώ να προβλέψω τί θα πεί ο Βαγγέλης Γιαννόπουλος, έχω χάσει κάθε ενδιαφέρον για την τηλεόραση".** ●●● **Ξεπέρασαν ήδη τους 250 οι θάνατοι από ναρκωτικά, στη διάρκεια του 1994** ●●● Άραγε το "πόθεν έσχες" θα πιάσει τους μπάτσους της δίωξης και τους "πολιτικούς" προϊσταμένους τους; ●●● Δημοσίευμα της γερμανικής Die Welt αποκαλύπτει : "Οι Κούρδοι τρομοκράτες εκπαιδεύονται στην Ελλάδα από κάποιον Ναξάκη". Μ'επιστολή του, ο Ναξάκης καταγγέλλει την γερμανική φυλλάδα σαν αντιγραφέα της τουρκικής Hurriyet. Μεταξύ μας, έχει απόλυτο δίκιο. Έστω κι αν δεν τον πολυπηγαίνουμε, σαν εθνικιστή...

❀❀

Όπως γράφουμε και στην πρώτη σελίδα, τα όσα συνέβησαν στις 17-11-1994 στο Πολυτεχνείο έχουν "πυροδοτήσει" κάποιες σημαντικές εξελίξεις στον ευρύτερο κοινωνικό-πολιτικό χώρο. Χαρακτηριστικό είναι το παρακάτω κείμενο.

..Όποιος δεν μοιράζεται τον αγώνα θα μοιραστεί την ήττα...

(από αφίσα των ΕΑΑΚ)

Έκπληκτοι διαβάσαμε μια ανακοίνωση της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης (ΕΑΑΚ) σε σχέση με τα γεγονότα στις 16 και 17 Νοέμβρη που μας βρίσκει ριζικά αντίθετους/ες και νοιώθουμε υποχρεωμένοι/ες να τοποθετηθούμε απέναντι σ'αυτό σαν συμμετέχουσες/ντες στα σχήματα της ΕΑΑΚ.

Το πρώτο που επισημαίνουμε είναι το γεγονός ότι αυτή η ανακοίνωση εμφανίστηκε από το πουθενά, είναι άγνωστο από ποιούς και κάτω από ποιές διεργασίες βγήκε, τη στιγμή που είναι γνωστό ότι στο πλαίσιο του κόσμου της ΕΑΑΚ εκφράστηκαν σοβαρές διαφωνίες σχετικά με το ζήτημα. Κατά συνέπεια αυτοί που αποφάσισαν την έκδοσή της γνώριζαν ότι θα προκαλούσαν σοβαρά προβλήματα και θα έθιγαν την ενότητα των ΕΑΑΚ. Φυσικά η πρακτική μας είναι γνωστή και από παλιότερες αντίστοιχες περιπτώσεις, αυτό που μας εκπλήσσει όμως είναι με πόση επιμονή κάποιοι συνεχίζουν να ακολουθούν τις καταδικασμένες και αδιέξοδες μεθόδους τους, τη στιγμή μάλιστα που το φοιτητικό κίνημα βρίσκεται σε κρίση.

Δεύτερον, η όλη στάση κάποιων αυτόκλητων εκφραστών του φοιτητικού κινήματος και των ΕΑΑΚ στις 16 αλλά και όλη την ημέρα στις 17 Νοέμβρη - δηλαδή η άτονη αντίδραση στις φασιστικές προληπτικές συλλήψεις των καταληψιών στέγης και τις συλλήψεις το μεσημέρι στο Πολυτεχνείο - σε συνδυασμό μ'έναν υπερβάλλοντα ζήλο σε γενικές καταγγελίες και προβοκατορολογία εξέθεσε σοβαρά τα αριστερά σχήματα στον ίδιο τους τον κόσμο και απομάκρυνε την προοπτική μας συντονισμένης απάντησης στην πρωτοφανή καταστολή.

Τρίτον, η απροθυμία και πάλι των ίδιων για να συνεχιστεί η πορεία από την αμερικάνικη πρεσβεία στην ασφάλεια και φυσικά τα σημεία και τέρατα προβοκατορολογίας που ακούστηκαν για να μην συνεχίσει η πορεία προς το Πολυτεχνείο έστω για να υπερασπισεί το άσυλο από την αστυνομία, συνέθεσαν ένα σκηνικό άκρως προσβλητικό για όλους και όλες εμάς που λειτουργούμε στο πλαίσιο των ΕΑΑΚ αλλά διαφωνούμε με όλες αυτές τις αστυνομικές αντιλήψεις.

Η σταγόνα όμως που ξεχείλισε το ποτήρι ήταν αυτή η ανακοίνωση στο όνομα των ΕΑΑΚ όπου ούτε λίγο ούτε πολύ καταδικάζονταν συλλήβδην στην πυρά τα 2.000 άτομα που επέλεξαν να συμμετάσχουν στην κατάληψη του Πολυτεχνείου. Πιο συγκεκριμένα στην ανακοίνωση αναφέρεται ως απάντηση στην αστυνομοκρατία η πορεία από την αμερικάνικη πρεσβεία μέχρι την ασφάλεια αλλά καθόλου η μαζικότατη κατάληψη του Πολυτεχνείου. Έπειτα καταγγέλλονται αόριστα "εκείνες οι ομάδες που δρουν απουσία πολιτικών αιτημάτων", τη στιγμή που η απελευθέρωση των συλληφθέντων και η καταδίκη της αστυνομοκρατίας συνιστούν μια πολιτικότατη στάση. Στη συνέχεια οι εν λόγω καταληψίες χρεώνονται αντιδημοκρατικότητα, ενώ η κατάληψη επικυρώθηκε από μια συνέλευση στο κατάμεστο, μετά από πολλά χρόνια ΜΑΧ. Άλλωστε η αυθαίρετη ανακοίνωση στο όνομα των ΕΑΑΚ πιστοποιεί την αφερεγγυότητα στο ζήτημα δημοκρατικών διαδικασιών αυτών που καταγγέλλουν τους καταληψίες. Στο τέλος της επίμαχης παραγράφου αποδεικνύεται ότι οι καταληψίες αντιμετωπίζονται σαν ένα ενιαίο σώμα με αυτούς που επιθυμούν ούτως ή άλλως συγκρούσεις, αφού καταγγέλλονται γιατί δεν ήρθαν στην αντιαυταρχική πορεία, πράγμα που ήταν αδύνατο, αφού είχαν καταλάβει το Πολυτεχνείο. Επίσης τους χρεώνονται τα βραδινά επεισόδια ενώ είναι γνωστό ότι η κατάληψη με απόφαση της συνέλευσης είχε ειρηνικό χαρακτήρα, ότι πολλοί αναγκάστηκαν ακόμα και ξύλο να παίξουν με συντρόφους τους για να διαφυλάξουν αυτή την απόφαση και ότι αποχώρησαν μετά την απελευθέρωση όλων πλην ενός των συλληφθέντων και ελάχιστα άτομα - ίσως γύρω στα διακόσια - συμμετείχαν τελικώς στα ολονύκτια επεισόδια για τα οποία ευθύνονται κατά μεγαλύτερο μέρος οι φασίστες και ΜΕΑτζήδες πολιορκητές. Πιστεύουμε ότι οι διαφορές του αριστερού κόσμου με την πρακτική του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού χώρου δεν αντιμετωπίζονται παρά μόνο πολιτικά και φυσικά όχι με το αστυνομικό δαιμόνιο διαφόρων κουκουλοφόρων χωρίς κουκούλες που παντού βλέπουν προβοκάτορες. Άλλωστε, στην ολιγοετή συμμετοχή μας στο κίνημα τους προβοκάτορες περισσότερο τους έχουμε συναντήσει γραμμένους σε διάφορα κείμενα και καταγγελίες και λιγότερο στην ίδια την πραγματικότητα.

Όσον αφορά αυτά καθεαυτά τα επεισόδια, πιστεύουμε ότι δεν είναι δυνατόν, σαν αριστερά, να κάνουμε αναλύσεις για την όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων, να καταγγέλλουμε τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού και να προβλέπουμε εκρήξεις ακόμα και τυφλής βίας και όταν τελικά αυτές γίνονται να μην καταγγέλλουμε τις αιτίες αλλά τα 15χρονα παιδιά σαν προβοκάτορες και αφαλίτες. Χωρίς να ταυτιζόμαστε με αυτά τα επεισόδια, μιας και στόχος μας είναι να οργανώσουμε την οργή, δεν μπορούμε και να τα καταγγέλλουμε έτσι απλά, βρισκόμενοι πιο πίσω και απ'τον ίδιο τον Παπαθεμελή που μιλάει για κοινωνικό φαινόμενο. Είναι άλλωστε γελοίο να πανηγυρίζουμε για τη βία της εξέγερσης του Λος Άντζελες ή για το ξέσπασμα και τις λεηλασίες των Γάλλων μαθητών, αλλά κάθε φορά που το ξέσπασμα βρίσκεται εδώ να το καταγγέλλουμε. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει εξωραϊσμό των διαφόρων εργολάβων της οργής αλλά και δεν πρέπει να μας οδηγεί αγκαλιά με τα ΜΑΤ να καταγγέλλουμε τους "γνωστούς άγνωστους". Τέλος η αντίληψη που αποπνέει η ανακοίνωση της ΕΑΑΚ χαρακτηρίζεται από αυτό το παλιό Κνίτικο πνεύμα ότι εμείς και μόνο εμείς είμαστε το οργανωμένο κίνημα και οποιοσδήποτε κάνει κάτι πέρα από εμάς και δεν το ελέγχουμε δεν μπορεί παρά να είναι στην καλύτερη περίπτωση αντιδημοκρατικός και στη χειρότερη χαφιές.

Όσοι και όσες υπογράφουμε αυτό το κείμενο δηλώνουμε ότι δεν αποτελεί απλώς μια διαμαρτυρία αλλά την αρχή ενός εσωτερικού διαλόγου στα ΕΑΑΚ για μια απάντηση σ'αυτούς που σχεδιάζουν για μας, στο όνομά μας, χωρίς εμάς.

Γνωστοί/ες - άγνωστοι/ες σύντροφοι και συντρόφισσες από τα ΕΑΑΚ
Αθήνα, 21.11.94

Συμπαθέστατο το κείμενο των διαφωνούντων με την "επίσημη" γραμμή των ΕΑΑΚ..

Όχι σαν απάντηση, αλλά σαν αρχή ενός διαλόγου (όχι εσωτερικού), θα θέλαμε να διατυπώσουμε κάποια ερωτήματα:

- Γιατί τόση έκπληξη; Μήπως οι "γνωστοί/ες άγνωστοι/ες" των ΕΑΑΚ, που λειτουργούν στα πλαίσιά τους, δεν ήξεραν από πριν τί είναι μια συνδικαλιστική παράταξη και ποιόν ρόλο επιτελεί;
- Μήπως τα ΕΑΑΚ δεν διεκδικούν κι αυτά το ρόλο του εκφραστή του φοιτητικού κινήματος; Αν όχι, τότε τί νόημα είχε η συμμετοχή τους στις φοιτητικές εκλογές, με το γνωστό ποσοστό αποχής;
- Πώς είναι δυνατόν άνθρωποι που παίζουν ακόμα και ξύλο για να επιβάλουν την άποψή τους, να μην αναγνωρίζουν σε κάποιους άλλους το δικαίωμα (του ισχυροτέρου) να τους καπελλώνει;
- Γιατί σταμάτησαν την κατάληψη του Πολυτεχνείου, χωρίς να έχουν αφεθεί ελεύθεροι <u>όλοι</u> οι συλληφθέντες; Ο ένας ήταν λίγος; Μήπως ήταν προβοκάτορας; Ή μήπως, απλά, "έκανα ν το καθήκον τους" και μετά πήγαν για ύπνο;

Πάντως, πρέπει να τους αναγνωρίσουμε το ότι ρίχνουν το "μεγαλύτερο" φταίξιμο στους φασίστες και στους ΜΕΑτζήδες και το "μικρότερο" στους Αναρχικούς, που έμειναν μόνοι να υπερασπιστούν το πανεπιστημιακό άσυλο... Αυτό και, οπωσδήποτε, τις αγαθές προθέσεις, έστω και αν σ'αυτές περιλαμβάνεται και η οργάνωση της οργής των "εργολάβων της".

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

"Κλείστε αμέσως στη ...Μακρόνησο τους αλητοαναρχικούς" ορύεται, από την πρώτη σλίδα της Αυριανής, της 22/11/94, κάποιος "ελεύθερος" συντάκτης. ..

Η "δημοκρατική" φυλλάδα του Κουρή, κάτι ξέρει από εξορίες και ξερονήσια... Κατ'αρχήν, τα υμνούσε, επί μεταξικής δικτατορίας (τότε που οι Κουρήδες έβγαζαν τη φυλλάδα τους στην Κεφαλωνιά). Στη συνέχεια, οι ίδιοι κάρφωναν αριστερούς στους Άγγλους - και μετά στους βασιλικούς - για να τους στέλνουν στα ξερονήσια. Μήπως θυμάται κανείς απ'τους παλιούς αγωνιστές, ποιός ήταν ο χαφιές, που περιγράφει στο γνωστό του διήγημα ο Τσίρκας; Πώς μπορεί να τον ξέχασαν, αφού σε κάθε φύλλο της "δημοκρατικής" φυλλάδας, ο κ. Κουτσούμης πόζαρε σαν τιμητής των πάντων... Έπειτα, επί χούντας, την ώρα που άλλοι δημοσιογράφοι δολοφονούνταν, άλλοι βασανίζονταν κι άλλοι εξορίζονταν, οι Κουρήδες μάζευαν λεφτά και πλούτιζαν κι ετοίμαζαν τη "δημοκρατική" τους σταδιοδρομία. Φυσικά, με "δημοκρατικά" στελέχη, σαν τον Κ.Ζαφειρίου (τωρινό "αστέρι" του συγκροτήματος του "βασιλοχουντικού" Γρηγόρη Μιχαλόπουλου)... Ύστερα, ήρθε η ώρα της τηλεόρασης, με τον άλλο σούπερ-"δημοκράτη", τον Μαστοράκη...

Τώρα, λοιπόν, η "δημοκρατική" φυλλάδα κι οι "δημοκράτες" συντάκτες της, είναι φυσικό, να νοσταλγούν και πάλι τους "Εθνικούς Παρθενώνες"... Αφού εξακολουθούν να τριγυρνούν και να γαυγίζουν ΕΛΕΥΘΕΡΑ...

Βέβαια, ανάμεσα στα στελέχη του συγκροτήματος των Κουρήδων, συγκαταλέγεται κι ο Βαγγέλης Γιαννόπουλος. Κανείς δεν μπορεί να του αμφισβητήσει τη γνησιότητα, την πρωτοτυπία και τους δημοκρατικούς αγώνες... Όπως κανείς δεν μπορεί να του αμφισβητήσει και την προσπάθεια "να τα βρει" με την "δεξιά όχθη", και, μάλιστα, με την ακροδεξιά, πότε συνεντευξιαζόμενος με τον Μιχαλόπουλο και πότε συζητών με τον Πλεύρη. (Αυτό το τελευταίο, ευτυχώς για το γόητρο του "λαϊκού αγωνιστή", το απέτρεψαν οι φοιτητές της Νομικής, που με τα λεμόνια ματαίωσαν τη "συζήτηση" Πλεύρη, Πολύδωρα, Ραφαηλίδη και Γιαννόπουλου, στις αρχές του μήνα).

Παράλληλα με την ΑΥΡΙΑΝΗ, ωστόσο, και μάλιστα πριν απ'αυτήν, κινήθηκε στα ίδια πλαίσια και ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, όπου ένας άλλος "δημοκράτης", συγγραφέας και πράκτορας της ΚΥΠ, ο Μιχάλης Δημητρίου, ζητούσε να σταματήσουν οι ετήσιες εκδηλώσεις για την επέτειο της 17 Νοέμβρη, αφού, στο κάτω-κάτω, **"τα επεισόδια εκείνα, αφορούσαν "μάχες Ελλήνων εναντίον Ελλήνων..."**.

Δεκάδες άλλοι δημοσιογράφοι (ανάμεσα τους και οι ραδιοφωνικοί Κώστας Αρβανίτης και Δήμητρα Αλεξάκη) έσπευδαν κι αυτοί να ζητήσουν τον "άμεσο τερματισμό των εορταστικών εκδηλώσεων"...

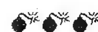
Έτσι λοιπόν... Τη σφαγή των δεκάδων νεαρών **γιορτάζουν** τα βαμπίρ της ελληνικής δημοκρατικής δημοσιογραφίας... Και δεν διστάζουν να ζητούν την κεφαλή των Αναρχικών επί πίνακι...

Α... Ναι... Είναι κι εκείνος ο ανεκδιήγητος Καρατζαφέρης... Ο "χέρι-χέρι" με τον Γλύξμπουργκ και τον Παττακό... Νεοδημοκράτης, αλλά και ψηφοφόρος του Ανδρέα Παπανδρέου στην εκλογή για την προεδρία της δημοκρατίας...

Να, λοιπόν, που "το πράγμα δένει"! Η συμμαχία ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΧΟΥΝΤΑΣ αποδίδει καρπούς. Το βράδυ της 17 Νοέμβρη 1994, οι ναζιστές της Χρυσής Αυγής, οι ΟΝΝΕΔίτες, οι ΠΑΣΚίτες και τα "σοσιαλιστικά" Παπαθεμελάκια, όλοι, πλήρεις εθνικής σύμπνοιας, και πνέοντας δημοκρατικά μένεα, πολιορκούν τη Πολυτεχνείο, που έχει καταληφθεί από τους 30 Αναρχικούς (που εδώ και 21 χρόνια παραμένουν "κάποιοι ανεγκέφαλοι νεαροί"...).

Κι ο "δημοκράτης" πρύτανις Μαρκάτος, αιτιάται τον "δημοκράτη" υπουργό Παπαθεμελή και αντιστρόφως, κάτω απ'το φως των προβολέων των καναλιών της - κατά τα λοιπά γαληνοτάτης - ελληνικής "δημοκρατίας", σχετικά με τις ευθύνες για τις "καταστροφές"...

Πάντως, ας μην νομίζει ο κ. Α.Βοχάτης - ο "ελεύθερος" συντάκτης της Αυριανής - πώς έχει την πρωτιά της ιδέας. Το ίδιο ακριβώς είχε προτείνει, το 1987, κι ο Κονήλιος Καστοριάδης...

Αρκετά, όμως, ασχοληθήκαμε με τις αντιδράσεις που προκάλεσε η 21η επέτειος της εξέγερσης του 1973. Υπάρχουν κι άλλα θέματα. Κι ένα απ' αυτά είναι και το θέμα της "τρομοκρατίας".

Εδώ κι έναν περίπου μήνα, λοιπόν, τα ελληνικά ΜΜΕ ανάγγελλαν θριαμβευτικά τη σύλληψη 3-4 "συνεργατών του Carlos" στην Ελβετία... Μέχρις εδώ, όλα καλά. Έλα, όμως, που τα σάϊνια της ελληνικής δημοσιογραφίας ήθελαν να "βγάλουν λαβράκι" !

Οι Ελβετοί, λοιπόν - κατά τα ελληνικά ΜΜΕ - **μίλησαν !** Και "αποκάλυψαν τις σχέσεις του Carlos με τις ελληνικές τρομοκρατικές οργανώσεις" !

Λίγες μέρες αργότερα, στα ψιλά κάποιων ξένων εφημερίδων διαβάσαμε ότι οι συλληφθέντες στην Ελβετία αφέθηκαν ελεύθεροι, επειδή... **δεν είχαν καμμιά απολύτως σχέση με τον Carlos.**

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Η είδηση της απελευθέρωσης των Ελβετών "τρομοκρατών, που είχαν καρφώσει τους Έλληνες συντρόφους τους" δεν παρουσιάστηκε, βέβαια, στον τύπο [redacted] στα ΜΜΕ της χώρας μας. Και είναι φυσικό. Τί να πουν; Ότι είχαν βγάλει τα πάντα από την άρρωστη φαντασία τους;

***

Ή μήπως δεν φταίει και τόσο η άρρωστη φαντασία τους; Δεν εννοούμε ότι τα όσα είπαν [redacted] έγραψαν έχουν οποιαδήποτε σχέση με την αλήθεια. Εννοούμε την πιθανότητα, τα όσα γράφτηκαν [redacted] ειπώθηκαν, να γράφτηκαν [redacted] να ειπώθηκαν κατ' εντολή και καθ' υπαγόρευση κάποιων άλλων, μη δημοσιογραφικών κύκλων.

***

Και για να είμαστε σαφέστεροι : **Μήπως, πίσω απ'όλα αυτά δεν βρίσκεται η νοσηρή τρομολαγνεία [redacted] δημοσιογράφων (ή, τουλάχιστον, όχι κύρια αυτή), αλλά [redacted] νοσηρή προσωπικότητα [redacted] νοοτροπία [redacted] υπουργού δημόσιας τάξης;**

***

Δεν είναι μόνο τα όσα φαιδρά δήλωσε ο Παπαθεμελής με την ευκαιρία της επίσκεψής του στο αρχηγείο της Κα Γκε Μπε... Δεν είναι μόνο τα όσα γελοία "διαρρέουν" κάθε τόσο σχετικά με τα περιεχόμενα των αρχείων της Στάζι... Είναι κι αυτή η - αρκετά περίεργη - ιστορία της "έξωσης" του ταξίαρχου Ευτυχίου Πεντάρη από την "αντί"-τρομοκρατική υπηρεσία της αστυνομίας, επειδή - λέει - "δεν συνεργαζόταν με τους Αμερικάνους πράκτορες" της CIA, του FBI και των άλλων μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ (αλλά και άλλων χωρών, όπως του Ισραήλ), που αλωνίζουν την Ελλάδα.

***

Εκτός, λοιπόν, από τον αμερικάνο πρεσβευτή Thomas Niles, "επισκέφθηκαν" - διαβάζουμε στις εφημερίδες - "τον Παπαθεμελή και τον Βαλυράκη, οι Timothy Dezon (εκπρόσωπος του State Department), Timothy Deason (της CIA), Steven Walker (του FBI κι "άλλοι" - μη κατονομαζόμενοι" πράκτορες" του Clinton και δήλωσαν ότι όσο [redacted] Πεντάρης παραμένει στη θέση του, "δεν αισθάνονται ασφαλείς"...

***

Αν λάβει κανείς υπ'όψη του το ότι στις 99 περιπτώσεις στις 100 [redacted] "διαρροές" είναι **σκόπιμες**, αρχίζει να διακρίνει, πίσω απ'τα γραφόμενα και ακουγόμενα, κάποιες άλλες πτυχές του θέματος της "τρομοκρατίας". Αρχίζει να διακρίνει την πτυχή της **εξωτερικής πολιτικής,** που, βέβαια, χρησιμοποιεί την "τρομοκρατία" για να πετύχει άλλους στόχους.

***

Η νοσηρότητα του Παπαθεμελή έγκειται στο ότι αυτός είναι η κύρια πηγή των "διαρροών". Ενώ θα περίμενε κανείς απ'αυτόν να "έχει κάποια τσίπα" και να μην διαλαλεί την αμερικανοδουλεία του, ο υπουργός δηλώνει ανερυθρίαστα την πρακτορική του ιδιότητα, αλλά και τις αρρωστημένες του φαντασιώσεις σχετικά με τη "συνεργασία της 17 Νοέμβρη και της Devrimci Sol).

***

Είναι, βέβαια γνωστό πως οι Αμερικανοί πασχίζουν με όλα τα δυνατά μέσα να "πείσουν" την ελληνική κυβέρνηση να ενδώσει στις αξιώσεις της τουρκικής κυβέρνησης και - απ' ότι φαίνεται, το έχουν καταφέρει. Η διοχέτευση "στοιχείων" περί συνεργασίας της Dev Sol με ελληνικές οργανώσεις δεν είναι τυχαία. Τα "στοιχεία" μπορεί να στερούνται κάθε αλήθειας [redacted] σοβαρότητας, δεν στερούνται όμως στόχων. Και στόχος τους είναι η στήριξη της κυβέρνησης της Tansu Ciller και, φυσικά, της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής στην περιοχή της Μέσης Ανατολής (αλλά και της Ευρώπης).

***

Έτσι, στο όνομα της "αντί"-τρομοκρατίας, η ελληνική κυβέρνηση στρέφεται εναντίον των εχθρών της "αντίπαλης" κυβέρνησης της Τουρκίας και - μάλιστα - εναντίον εκείνης της μερίδας του τουρκικού λαού που εκφράζει διεθνιστικά - και άρα φιλελληνικά - αισθήματα. Από την άποψη αυτή η ελληνική εξωτερική πολιτική δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί **προδοτική** και **αντιδραστική. Προδοτική,** στο βαθμό που δεν προωθεί το συμφέρον του ελληνικού λαού στην ανάπτυξη φιλικών σχέσεων με το λαό της Τουρκίας... **Αντιδραστική,** στο βαθμό που συμμαχεί με μια κυβέρνηση που καταπιέζει, βασανίζει και δολοφονεί το λαό της κι όλους τους λαούς της περιοχής...

***

Όσο για την συνεργασία της ελληνικής ΕΥΠ με την τουρκική ΜΙΤ, θα χρειαστεί ίσως να καθυστερήσει για λίγο - λόγω της παραίτησης του Τούρκου υπουργού εσωτερικών Soysal - μπορεί, ωστόσο, να θεωρείται από τώρα δεδομένη. Εν όψει δε και της συμφωνίας "αμυντικής συνεργασίας" Ελλάδας - Ισραήλ, που υπογράφηκε πρόσφατα, **[redacted] πρέπει [redacted] είμαστε έτοιμοι να συμπαρασταθούμε στους Τούρκους, στους Κούρδους, αλλά [redacted] στους Παλαιστίνιους πολιτικούς πρόσφυγες που ζουν στη χώρα μας [redacted] κινδυνεύουν ν'απελαθούν [redacted] υποστούν τη "δικαιοσύνη" των χωρών τους, εν ονόματι της "παγκόσμιας νέας τάξης πραγμάτων"**

***

Σ' ότι αφορά τον γελοίο και θλιβερό υπέρμαχο των σχεδίων της διεθνούς καπιταλιστικής αλητείας, τον χριστιανοναζιστή Παπαθεμελή, ένα μπορούμε να πούμε :
ΣΤΕΛΙΟ, ΚΑΤΣΕ ΚΑΛΑ ! ΔΕΝ ΣΕ ΠΑΙΡΝΕΙ ! ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΟΥ MANUEL NORIEGA ΚΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ UNITED FRUIT. ΣΥΝΤΟΜΑ, [redacted] ΠΕΤΑΧΤΕΙΣ ΣΑΝ ΣΤΙΜΜΕΝΗ ΛΕΜΟΝΟΚΟΥΠΑ ΣΤΟ ΚΑΛΑΘΙ ΤΩΝ ΑΧΡΗΣΤΩΝ. ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕΣ ΑΚΟΜΗ ΟΤΙ ΟΥΤΕ ΤΟ ΠΑΣΟΚ, ΟΥΤΕ Η CIA ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΗΣΟΥΝ;

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Όταν οι αστυνομίες ανοίγουν γραφεία "δημοσίων σχέσεων" και προσκαλούν δεκάδες αναρχικούς στα εγκαίνια, με παράνομες και χωρίς αντικείμενο προσκλήσεις, "κατ' οίκον παραδοτέες", που τους ζητούν να δώσουν εθελοντικά καταθέσεις (και τίποτα περισσότερο!), τότε, ή η "κοινωνική συναίνεση" αποκορυφώνεται σ' ένα πίδακα ευγένειας και γενικευμένης αμοιβαίας φιλοφροσύνης και εξαδέλφωσης μέσα στο καταρρέον κρατιστικό και καπιταλιστικό σκηνικό του σήμερα, ή μάλλον, ο χαφιεδισμός " τελεί εν σπάνει " ή δεν αποδίδει, και τα διαβόητα "πέρασε να τα πούμε" και "καλείσθε δι' υπόθεσιν σας" της χουντικής ασφάλειας, επαναφέρονται γιά πολλοστή φορά, απ' τη φασιστική μεταδικτατορική αστυνομία, μπάς και τον ενδυναμώσουν εργολαβικά, με πειθώ διαταγής και διάχυτους εκβιασμούς, σε ανθρώπους που δεν ενσωματώνονται στις εξουσιαστικές νόρμες, γιά ανθρώπους-ρομπότ που τους θέλουν να μιλούν με το πάτημα των κουμπιών της υποταγής και της υπακοής.

Από το "σύννεφο" των εικασιών που γίνονται μπροστά στο άψογα μηχανογραφημένο και επιμελώς συμπληρωμένο αυτό έντυπο, της "Πρόσκλησης Πολίτη σε κατάστημα της Ελληνικής Αστυνομίας", χωρίς αριθμό πρωτόκολλου, με εναλλακτικές ημερομηνίες και ώρες επίσκεψης, ονόματα, διευθύνσεις, τηλέφωνα, τον επώνυμο υπεύθυνο παραλαβής, απουσία διάταξης που να υποχρεώνει σε προσέλευση -("άρνηση να καταθέσει εκούσια"), και το κατατοπιστικό και νομικά επίσημο "λήψη καταθεσης σας", τις σφραγίδες και τις τζίφρες των διοικητών, δυό σοβαρές παρατηρήσεις μπορεί κανείς ανάλογα σκεπτόμενος να κάνει:

Επίμονα και βασανιστικά όνειρα σχεδιαστών της ασφάλειας, με αναρχικούς να πηγαίνουν μόνοι τους σε αστυνομικά τμήματα, (οπότε να τους καλέσουμε πρώτοι εμείς, απ' τους καταλόγους μας ατόμων και ιδεών) και δω γεννιέται απ' τον καθένα το ερώτημα: εμένα είδαν στον ύπνο τους; ...

Και τελικά, μαζική παραγωγή θρασύτατων εκβιασμών -("έλα να μας πείς αυτά πού'χεις εσύ να μας πείς"), και υπόπτων/χαφιέδων ("τι ξέρεις γι'αυτό ..., γι'αυτό ..., για κείνο ...; γνωρίζεις ή τι ξέρεις γι' αυτούς, αυτούς, και αυτούς; πού ήσουν και τι έκανες τότε; ...και εκεί; ..."). Αυτοί οι μέθοδοι γίνονται πολύτιμη επένδυση της καταστολής τώρα που οι άλλες των διωγμών των "συνήθων" και επωνυμοποιημένων υπόπτων φαλιρίζουν, και η ναζιστική φόρμουλα της "συλλογικής ευθύνης" γίνεται μόνιμη στις πρακτικές των κρατικών υπηρεσιών δίωξης του εγκλήματος που το παράγουν οι ίδιες στην κοινωνία με κατασκευασμένους αποδέκτες της ενοχοποίησης τους εχθρούς τους, όσους τους αντιστέκονται.

Είναι έτσι μιά προβοκάτσια, με φαινομενικά ευτελές αποτέλεσμα όσο αφορά τους αναρχικούς, συνειρμικά προσαρμοσμένη στα πρόσφατα και σιωπούμενα απ'τα μεγάλα μέσα " ενημέρωσης ", πογκρόμ ποινικοποίησης ενάντια στους ελευθεριακούς χώρους και στα άτομα, βασικά νέους, που εξαπέλυσε το καθεστώς με τα ζηλωμένα όργανά του, σκοπεύοντας να διοχετεύσει βία, τον εναντίον του κοινωνικό δυναμισμό που γεννιέται αυτό τον καιρό, σε ενσωματωμένες στο σκηνικό της κρατικής εξουσίας δραστηριότητες συνύπαρξης, ελεγχόμενες και καταστελλόμενες απ' αυτό.

Στις 17 Νοέμβρη 1994: Πρωί-πρωί επιδρομές των ΜΑΤ στα τέσσερα καταλημένα κτήρια στο κέντρο. Διαρρήξεις, ξυλοδαρμοί, δέσιμο και βρισίδι, ξήλωμα και γενική καταστροφή σ' ό,τι βρέθηκε εκεί, πλιάτσικο στον εξοπλισμό εκδόσεων εντύπων. Μεταφέρουν όσους έπιασαν στη γενική ασφάλεια και φτιάχνουν δυόπαις γελοίες κατηγορίες γιά καταπάτηση, όπλα και ναρκωτικά. Αποβραδίς είχε δοθεί τηλεοπτική υπόσχεση απ'το υπουργείο τάξης γιά αστυνομική φρούρηση του επετειακού εορτασμού και άμεση πρόληψη "τυχόν" επεισοδίων, αναφορικά με τα παράπονα των μεγάλων τηλεκαναλιών που διώχτηκαν την ίδια μέρα από το χώρο του πολυτεχνείου με κάποιες φθορές στον εξοπλισμό τους. Στις 16/11 επίσης, το βράδυ, γίνεται ολιγόωρη επίθεση ΜΑΤ και νεοφασιστών μαζί σε ομάδες αναρχικών και κόσμο μπροστά στο πολυτεχνείο, όπου πιάνεται και ξυλοκοπιέται άγρια από ΜΑΤ και ασφαλίτες, ένα άτομο.

Στις 17 Νοέμβρη, μετά τις εφόδους στίς καταλήψεις, τα μαντρόσκυλα του κράτους έπιασαν τις προσβάσεις προς το πολυτεχνείο και το μεσημέρι επιτίθονται γύρω στο χώρο παρέμβασης της συνεργασίας αναρχικών ομάδων, Στουρνάρη κ' Πατησίων, κυκλώνουν και πιάνουν πάνω από 60 ανθρώπους, που τους πάνε όλους στα κεντρικά της ασφάλειας όπου προσπαθούν να τους πάρουν με το ζόρι στοιχεία γιά τη σήμανση. Μετά, κατάληψη της περιοχής του πολυτεχνείου από πρωτοβουλίες αναρχικών και πολύ κόσμο, σταματάει το πογκρόμ, και μπροστά στο πολυπίθανο και αναπάντεχο της έκβασης, μεσολαβούν πανεπιστημιακοί και φοιτητές, μόνο απελευθερώνονται όλοι οι συλληφθέντες εκείνης της μέρας σταδιακά ως τα μεσάνυχτα. Ανάλογες αντιπαραθέσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις. Οι καταλήψίες του πολυτεχνείου ετοιμάζονται να οργανώσουν τις εξελίξεις, και γύρω στα μεσάνυχτα προς 18/11 αρχίζει επίθεση νεοφασιστών με τα ΜΑΤ οπισθοφυλακή τους και αργότερα δίπλα τους. Λιγοστεύει ο κόσμος, κλείνει το πολυτεχνείο και αμύνεται από κει ως το πρωί που φεύγει. Τα κτήρια των καταλήψεων επιστρέφουν στους καταληψίες και η αστυνομία κρατεί και παραπέμπει σε δίκη γιά κακουργήματα τον ένα που έπιασε στις 16, μπροστά στο πολυτεχνείο, ενώ έχει κάνει δικογραφίες και σε πολλούς απ' τους συλληφθέντες στις 17.

Στις 22 Νοέμβρη, το πρωί, δεύτερη επιδρομή σ'ένα απ'τα ανακαταλημένα κτήρια από ασφαλίτες, νέοι ξυλοδαρμοί και σοβαρότεροι τραυματισμοί καταληψιών (αφού δεν είχαν σκοπό να τους συλλάβουν). Το πρόσχημα : Άδειασμα γιά να γίνει ... "απεντόμωση" του πανεπιστημιακής ιδιοκτησίας αυτού χώρου, με τις πανεπιστημιακές αρχές να μην επιθυμούν τη "βίαιη εκκένωση του χώρου" και τους μπάτσους του κράτους να τα διεκπεραιώνουν ήσυχα και όμορφα ". - Τα "καλά" του "Μπερλουσκονισμού" της Ιταλίας και του "Κολισμού" της Γερμανίας σε Εθνικό Ελληνικό σενάριο.

Το ίδιο διάστημα η κεντρική ασφάλεια, εντέλλει τα αστυνομικά τμήματα των προαστίων της Αθήνας, να ανακρίνουν σχετικά με διάφορες τοπικές δικογραφίες προανάκρισης (που αφορούν καταστροφές και δεν έχουν βρεί δράστες) και να πάρουν "εθελοντικές καταθέσεις" από άτομα στις περιοχές τους, που επιλέχθηκαν στα κεντρικά της ασφάλειας, με κριτήρια "ιδεολογίας" και "επικίνδυνης δραστηριότητας" απ' τους καταλόγους πληροφοριών από παρακολουθήσεις, αλλά φυσικά χωρίς στοιχείο κανένα που να τους οδηγεί στην οποιαδήποτε αντικειμενική συσχέτιση των διωκτέων με τις πράξεις που χρειάζονται αυτοί. Και καθώς " ουδείς παράνομα ... κλπ ", μιά πληθώρα ατομικών προσκλήσεων γιά ομαδική προσέλευση στα αστυνομικά τμήματα, χωρίς την νόμιμη αιτιολόγηση, κάνει την εμφάνισή της πρωϊνιάτικα στους "επιθυμητό να διωχθούν" των νέων έκτακτων αστυνομικών μέτρων. Όσοι από τους κληθέντες πήγαν, αντιμετώπισαν περίεργες ερωτήσεις ή αδιάφορες "συνεντεύξεις", μαζί με τις "έμμεσες" κατηγορίες γιά "υπόνοιες των αρχών" πως είχαν συμμετοχή σε σοβαρές παράνομες ενέργειες. Ο-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

- Δηλαδή απειλή απαγγελίας κατηγορίας και εξαναγκασμοί σε νέες δηλώσεις νομιμοφροσύνης, όπως εκείνες παλιότερα γιά "τον αναρχοκομμουνιστικό κίνδυνο της πατρίδας μας" και ό,τι άλλο τους χρειαζόταν.

Αφού το κράτος έχει τόσο ενεργοποιηθεί στην άσκηση ειδικής εξουσίας πάνω στους αναρχικούς και στις ελευθεριακές δραστηριότητες, και συνεχίζει, δεν εγγυόμαστε, σαν αναρχικοί, πώς συνεχίζουμε να παίρνουμε το ίδιο υπόψη, τις με τον καθιερωμένο κοινά κατανοητό τρόπο κοινοβουλευτικές (υποτιθέμενες) εγγυήσεις γιά τις ατομικές και κοινωνικές ελευθερίες.

Οι ελεύθερα σκεπτόμενοι άνθρωποι, ξεκολλάν απ'τις σχετικές κοινωνικές αυταπάτες και τους κοροϊδιστικους κοινωνικούς συμβιβασμούς και οχυρώνουν την ελευθερία της ύπαρξής τους και των πράξεών τους καθώς και την ελευθερία όλων.

..Σημ.: Οι φωτοτυπίες των ατομικών προσκλήσεων δίνονται χωρίς τα στοιχεία των ανθρώπων που διώκονται, καθώς αυτά -μαζί και πολλών άλλων, βρίσκονται μόνο στη "διάθεση" των κεντρικών ελληνικών αρχών ασφαλείας.

Χορηγείται από το Τυπογραφείο	Συντάσσεται από τον αρμόδιο βαθμοφόρο	Υπόδειγμα Δ – 20

Υπόδειγμα: «Πρόσκληση Πολίτη σε κατάστημα της Ελληνικής Αστυνομίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΤΜ. ΑΣΦ. ΑΙΓΑΛΕΩ (1) Αιγάλεω 18-11-1994
ΤΗΛ: 5610433
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. ...Ο.Υ....... (2)

Προς

[redacted]

Παρακαλούμε όπως την 22-11-94 και κατά τις ώρες 19.00 έως 20.00 ή τη 23-11-94 και ώρα 11.00-12.00 προσέλθετε στο κατάστημα της Υπηρεσίας μας οδός Ιερολοχιτών και Ζαλόγγου

...αριθ. ....φέροντες την παρούσα και αποταθείτε στον (3) Ανθ/μο ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗ Γεώργιο
που ανέλαβε τη διεκπεραίωση της υπόθεσής σας που αφορά (4). Λήψη καταθέσεως ...

Σε περίπτωση αδυναμίας σας, να αποταθείτε στον (5)...........

Σας γνωρίζουμε ότι παρακαλείσθε νόμιμα σύμφωνα (6) .... και η προσέλευση σας είναι υποχρεωτική.

Ο Διοικητής

(1) Τίτλος της Υπηρεσίας.
(2) Τίθεται εάν κρίνεται αναγκαίος.
(3) Αναγράφεται ο βαθμός και το ονοματεπώνυμο του καλούντος.
(4) Αναγράφεται ο λόγος της πρόσκλησης π.χ. αντικατάσταση Φ.Π. ή διευθέτηση διαφοράς σας κ.λ.π.
(5) Αναγράφεται ο βαθμός και το ονοματεπώνυμο του αναπληρωτή.
(6) Αναγράφεται ανάλογα η διάταξη του νόμου ή αριθ. παραγγελίας Εισαγγελέα κ.λ.π.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: 1. Είναι διαστάσεων 0,10 Χ 0,15 μ. 2. Τυπώνονται σε μπλόκ των 50 φ. Αριστερά το αποδεικτικό με τις ίδιες διαστάσεις και δεξιά η πρόσκληση. 3. Οι υποσημειώσεις και η σημείωση τυπώνονται μόνο στη δεύτερη σελίδα της πρόσκλησης

Κι ένα ακόμη κείμενο της μαρξιστικής αριστεράς για την υπεράσπιση του Αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου...

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ, Η ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Είναι συστηματική η προσπάθεια να παρουσιαστεί η νεολαία σαν ένα ενιαίο σύνολο που διαπερνιέται από τα ίδια χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τις ίδιες επιθυμίες και ανάγκες, παρουσιάζει τις ίδιες συμπεριφορές. Η σημερινή νεολαία παρουσιάζεται από τα Μ.Μ.Ε. ως η γενιά των αχανών κλαμπ της παραλιακής, της "πρωτοπορίας των multi-media, του κλικ και του Μαστοράκη. Με λίγα λόγια η γενιά του ατομικισμού, της παθητικοποίησης και του βολέματος, που διακρίνεται για την εθνικοφροσύνη της, υποκλίνεται μπροστά στις "μεγάλες αξίες της ελληνικής παράδοσης" και ανακαλύπτει τη συλλογικότητα μέσα στον παροξυσμό των εθνικών συλλαλητηρίων. Αυτή η προβαλλόμενη εικόνα της νεολαίας της νάϋλον γλώσσας και των πλαστικών ονείρων δεν είναι τίποτα άλλο παρά η προσπάθεια για την κυριαρχία πάνω στους νέους και την επιβολή της αδράνειας και της συναίνεσης.

Καμμιά αναφορά σε άλλες πτυχές της ζωής των νέων που χαλάνε την ομοιομορφία του "πλουραλισμού" των στυλ. Καμμιά αναφορά στις συνθήκες "μαύρης"εργασίας, στην εγκατάλειψη των σπουδών, στους ταξικούς φραγμούς και τους κοινωνικούς αποκλεισμούς, στην εμπορευματοποίηση της γνώσης. Καμμιά αναφορά σε όλα αυτά που τελικά απασχολούν τη νεολαία, που πνίγουν κάθε αληθινά δικιά της επιθυμία και ανάγκη.

Καμμιά αναφορά σ'εκείνα τα κομμάτια της νεολαίας που, με λιγότερο ή περισσότερο συνειδητό τρόπο, αντιστέκονται, αμφισβητούν, αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους, φτιάχνουν τις δικές τους συλλογικότητες, αυτοδιαχειρίζονται την πολιτικοκοινωνική τους πρακτική, εφευρίσκουν τρόπους να δημιουργούν και όχι να καταναλώνουν πολιτισμό.

Οι καταλήψεις στέγης αποτελούνε μέρος αυτής της νεολαίας. Ένα ενεργό μέρος της ελληνικής νεολαίας που προσπαθεί να κάνει πράξη συλλογικούς τρόπους ζωής, που δημιουργεί χώρους ελεύθερης έκφρασης για τους νέους, που θέτει σε πολιτική βάση τα ζητήματα στέγης, κοινωνικών χώρων, ελεύθερου χρόνου, πολιτιστικής δημιουργίας (και όχι μόνο).

Οι καταλήψεις στέγης είναι απ'αυτά τα τμήματα της νεολαίας που θεωρούνται "επικίνδυνα". Η αντίδραση του κράτους είναι η καταστολή και η περιθωριοποίησή τους. "Πρέπει" να αποκλειστούν οι δίαυλοι επικοινωνίας με την υπόλοιπη νεολαία, ώστε να αποφευχθεί η "μόλυνση" της από τον ιό της αμφισβήτησης και της αναταραχής.

Η απαλλαγή από τις κατηγορίες ή η αθώωση των συλληφθέντων καταληψιών στέγης, αφορά όλους εκείνους τους νέους -ες που επιμένουν να αμφισβητούν και να αντιστέκονται, που μέσα από συλλογικές μορφές πάλης, απορρίπτουν τη γερασμένη κοινωνία του συντηρητισμού και του εφησυχασμού.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΓΟΥΝ ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ '94
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΥΛΟ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΤΕΓΗΣ

Ε.Κ.Ο.Ν. ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ

❀❀❀ Στις 11 Νοέμβρη 1993, η CNT (Confederation Nationale du Travail - CNT (Confederation Nationale du Travail - Εθνική Συνομοσπονδία Εργασίας), η OCL (Organisation Communiste Libertaire - Ελευθεριακή Κομμουνιστική Οργάνωση), η FA (Federation Anarchiste - Αναρχική Ομοσπονδία) και η AL Alternative Libertaire - Ελευθεριακή Εναλλακτική Λύση) είχαν οργανώσει συγκέντρωση στο Παρίσι, με κύριο αίτημα την άμεση κατάργηση του στρατού. Φέτος, στις 11 Νοέμβρη, οι σύντροφοι της Γαλλίας οργάνωσαν παρόμοια εκδήλωση στην Κοιλάδα του Aspe. Φυσικά, η αστυνομία, όπως και πέρισυ, προσπάθησε να ματαιώσει την εκδήλωση, χωρίς βέβαια να το κατορθώσει.

❀❀❀ 50 χρόνια έχουν περάσει από τότε που οι υπουργοί οικονομικών κι οι τραπεζίτες των συμμαχικών χωρών συγκεντρώθηκαν στο Bretton Woods (ΗΠΑ), γιορτάζοντας τη νίκη τους στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και στήνοντας τις οικονιμικές δομές της νέας παγκόσμιας τάξης. Επιδίωξή τους ήταν η δημιουργία μιας "κεντρικής επιτροπής" του καπιταλισμού (ιδιωτικού ή κρατικού) που θα έλεγχε τον κόσμο και θα μοίραζε τις ζώνες οικονομικής επιρροής, πράγμα που - μέχρι τότε - γινόταν στα πλαίσια της αποικιοκρατικής τάξης. Για την επίτευξη των στόχων τους, προχώρησαν στη σύσταση τριών οργανισμών : της **Διεθνούς Τράπεζας**, που ανέλαβε τη χρηματοδότηση των αναπτυξιακών σχεδίων στις φτωχές χώρες, του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου**, στο ρόλο του νομισματικού χωροφύλακα και του εφαρμοστή των οικονομικών μέτρων και της **G.A.T.T. - Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου**, που ανέλαβε τον συντονισμό των διεθνών εμπορικών σχέσεων.
Στην ουσία, πέτυχαν τους στόχους τους. Από εκείνη την εποχή, οι καπιταλιστές όλου του κόσμου βαδίζουν ομόφωνα, επιβάλλοντας τις οικονομικές τους ρυθμίσεις, καταστρέφοντας τις δυνατότητες ανάπτυξης ορισμένων περιοχών, επιβάλλοντας την εμπορική δραστηριοποίηση άλλων, ληστεύοντας τον φυσικό πλούτο του πλανήτη και επιβάλλοντας, προς όφελός τους, έναν καταναλωτικό τρόπο ζωής.
Δεν έχει μεγάλη σημασία το ποιός "έχει το πάνω χέρι" στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Το σίγουρο είναι ότι οι καπιταλιστές των φτωχών κι υπανάπτυκτων χωρών γίνονται κι αυτοί δεκτοί στα σαλόνια του παγκόσμιου πλούτου.
Διαφορετική, ωστόσο, είναι η μεταχείριση των εργαζομένων, τόσο στις ισχυρές, όσο και στις "αποικιοκρατούμενες" χώρες. Οι εργαζόμενοι υποχρεωνόμαστε να σηκώσουμε στην πλάτη μας το βάρος της εξαθλίωσης, της **εκμετάλλευσης**, κι όλα αυτά με σκοπό την διατήρηση της τάξης (της αστικής τάξης - μην το ξεχνάμε!) στον κόσμο, δηλαδή του να γίνονται οι πλούσιοι, πλουσιώτεροι και οι φτωχοί, φτωχότεροι.
Αυτές τις μέρες, συγκεντρώνονται στη Μαδρίτη οι εκπρόσωποι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, για να γιορτάσουν - μεταξύ άλλων - τα 50 χρόνια της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων, που βασίζεται στην απογύμνωση του Τρίτου Κόσμου και του προλεταριάτου των πλουσίων χωρών.
Όλα αυτά μας προκαλούν οργή και απέχθεια, που είμαστε αποφασισμένοι να την εκφράσουμε. Πιστεύουμε ότι πλανώνται όσοι σχεδιάζουν εναλλακτικές δομές για την ανανέωση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, υποστηρίζοντας ότι θα το καταστήσουν ένα όργανο χρήσιμο για την ανάπτυξη των φτωχών χωρών. Πιστεύουμε ότι, στα πλαίσια της καπιταλιστικής κοινωνίας, δεν υπάρχουν δυνατότητες βελτίωσης. Όσο για τις δομές του Bretton Woods, αυτές δεν αποτελούν παρά το ορατό μέρος του παγόβουνου. Έτσι, λοιπόν, δεν προτείνουμε εναλλακτικές λύσεις για τις οργανώσεις του καπιταλισμού, αλλά την ολοκληρωτική καταστροφή του, με στόχο την ανθρώπινη χειραφέτηση, την Αναρχία.
(Άρθρο του Alfredo G. στην Tierra y Libertad - της Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας - τεύχος 94, Σεπτέμβρης 1994).

❀❀❀ *Τα αποσπάσματα της συνέντευξης του Samuel, γενικού γραμματέα της Awareness League (Ένωση Επαγρύπνησης - Νιγηριανό τμήμα της Αναρχοσυνδικαλιστικής Διεθνούς Ένωσης των Εργαζομένων) δημοσιεύτηκαν στο τεύχος 149 του Le Combat Syndicaliste της CNT της Γαλλίας, τον Νοέμβρη του 1994. Η συνέντευξη δόθηκε σε Ισπανίδα συντρόφισσα, στις 30 Αυγούστου 1994.*

Mona : Πιστεύεις ότι είναι υπαρκτός ο κίνδυνος ενός εμφυλίου πολέμου στη Νιγηρία; Υπάρχουν δυνατότητες διεξαγωγής ελευθέρων εκλογών;
Samuel : Ο κίνδυνος ενός εμφυλίου πολέμου στη Νιγηρία είναι υπαρκτός, αν λάβει κανείς υπ'όψη του τον τρόπο με τον οποίο εξελίσσονται τα πράγματα (...)
Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι στη Νιγηρία είχαμε κιόλας έναν εμφύλιο πόλεμο, από το 1967 μέχρι το 1970, όταν το ανατολικό τμήμα της χώρας ανακηρύχθηκε σε αυτόνομη δημοκρατία της Μπιάφρα. Στη σημερινή σκηνή εμφανίζονται ξανά όλα τα στοιχεία εκείνης της κρίσης :

Α. Το 1964 είχαμε ομοσπονδιακές εκλογές, το αποτέλεσμα των οποίων είχε αμφισβητηθεί. Το 1993 είχαμε προεδρικές εκλογές, το αποτέλεσμα των οποίων ακυρώθηκε.

Β. Το 1960 : Δίκη και φυλάκιση, για προδοσία ενός απ'τους ηγέτες της αντιπολίτευσης. Σήμερα, συμβαίνει το ίδιο με τον Abiola.

Γ. Το 1966 : στρατιωτικό πραξικόπημα. Σήμερα υπάρχουν οι δυνατότητες ενός στρατιωτικού πραξικοπήματος στο προσεχές μέλλον.

Δ. Το 1967 είχαμε την απόσχιση του ανατολικού τμήματος της χώρας. Σήμερα, οι δυτικές επαρχίες και αρκετές εθνότητες της ανατολής ζητούν την ομοσπονδιοποίηση της χώρας και τη δημιουργία περιφερειακών στρατών σε κάθε επαρχία.

Ο πόλεμος δεν είναι αναπόφευκτος. Το μάθημα του 1967 εξακολουθεί να είναι πρόσφατο κι, εκτός αυτού, οι εσωτερικές και εξωτερικές πιέσεις μπορούν ν'αναγκάσουν τους στρατιωτικούς να παραδώσουν την εξουσία μέσα στο ερχόμενο εξάμηνο, ώστε ν'αποφευχθεί η καταστροφή.
Όσο για εκλογές, η πείρα που έχουμε από την κυβέρνηση του Babangida δείχνει ότι δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στους στρατιωτικούς (...).
Mona : Η Awareness League συμμετέχει στις απεργιακές κινητοποιήσεις και, αν ναι, με ποιόν τρόπο;
Samuel : Ναι. Τα μέλη μας συμμετέχουν στις απεργίες. Τα μέλη μας είναι, κύρια, δημόσιοι υπάλληλοι, φοιτητές, καθηγητές, πανεπιστημιακοί, δημοσιογράφοι κι άλλοι αγωνιστές της αριστεράς. Τα πανεπιστήμια έχουν κατέβει σε πανεθνική απεργία, στην οποία συμμετέχουν οι αγωνιστές μας. Το ίδιο συμβαίνει και στον δημόσιο τομέα, όπου οι αγωνιστές της AL παίζουν ενεργό ρόλο στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Από την άλλη, τα γραφεία πολλών εφημερίδων έχουν καταληφθεί από στρατιώτες κι έχουν κλείσει. Οι αγωνιστές μας δίνουν το παρόν και σ'αυτό το μέτωπο.
Mona : Ποιά είναι η θέση της AL στο θέμα των εκλογών;
Samuel : Στις προεδρικές εκλογές της 12/6/93 μονομάχησαν ο υποψήφιος του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, Moshood Abiola και ο υποψήφιος της δεξιάς, Bashir Tofa. Ο τελευταίος υποστηριζόταν από τους στρατιωτικούς. Όλες οι προοδευτικές ομάδες, τα συνδικάτα, οι δημοκρατικές οργανώσεις κι οι οργανώσεις της αριστεράς, περιλαμβανομένης και της AL, υποστήριξαν τον υποψήφιο του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος.
Αυτή η στάση ήταν μια ψήφος ενάντια στους στρατιωτικούς. Η AL σκέφθηκε ότι μια κεντροαριστερή κυβέρνηση αποτελεί μιαν έστω κι ελάχιστη προϋπόθεση για την ανάπτυξη και την εξάπλωση του Αναρχοσυνδικαλιστικού αγώνα.
Mona : Συνεργάζεστε με άλλες οργανώσεις στη Νιγηρία και στην υπόλοιπη Αφρική;
Samuel : Η AL συνεργάζεται με τα κινήματα υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στον αγώνα για δημοκρατία, έστω κι αν δεν συμφωνούμε απόλυτα. Αυτή την εποχή, δημιουργείται μια νέα οργάνωση, η Left Coalition (Αριστερός Συνασπισμός), στην οποία ανήκει κι η AL. Αυτή τη συμμετοχή μας, θα πρέπει πάντως να την εγκρίνει το επόμενο συνέδριό μας. Έχουμε προσπαθήσει - χωρίς επιτυχία - να αποκαταστήσουμε επαφές με αριστερές και αναρχικές οργανώσεις στις άλλες αφρικανικές χώρες και, ιδιαίτερα, στη Νότια Αφρική.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Mona : Σε ποιούς τομείς δραστηριοποιείται η AL; Σε ποιούς επαγγελματικούς κλάδους και σε ποιές κοινωνικές ομάδες ανήκουν τα μέλη σας;

Samuel : Η δραστηριότητά μας αναπτύσσεται κύρια στον τομέα της εκπαίδευσης. Η δουλειά μας είναι τόσο προπαγανδιστική, όσο και πρακτική, σε σχέση με τα προβλήματα που υπάρχουν...

Mona : Υπάρχουν γυναίκες στην AL; Τί δραστηριότητες αναπτύσσουν;

Samuel : Δυστυχώς, λίγες γυναίκες συμμετέχουν στην AL. Αυτό οφείλεται στην δομή της αφρικανικής κοινωνίας, όπου η γυναίκα σπάνια συμμετέχει στις πολιτικές δραστηριότητες. Η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών δεν επωφελείται από το εκπαιδευτικό σύστημα... Θα πρέπει ν'αναλάβουμε ένα τεράστιο εκπαιδευτικό έργο προς αυτή την κατεύθυνση...

❀❀❀ Την Τετάρτη, 24 Αυγούστου 1994, στο Μοντεβιδέο, η αστυνομία της Ουρουγουάης εξαπέλυσε μιαν άνευ προηγουμένου επιχείρηση καταστολής εναντίον 5.000 περίπου ατόμων, που διαδήλωναν σ'ένδειξη συμπαράστασης προς τρείς Βάσκους πρόσφυγες. Παιδιά, γέροι, δημοσιογράφοι κι ακόμη γιατροί και νοσοκόμες, που περιέθαλπαν τους τραυματίες, ξυλοκοπήθηκαν αγριότατα. Η αστυνομία δεν δίστασε ν'ανοίξει πυρ εναντίον του πλήθους, σκοτώνοντας 2 άτομα (έναν συνδικαλιστή δραστηριοποιημένο στο κίνημα των τενεκεδουπόλεων της ουρουγουανής πρωτεύουσας κι έναν νεαρό εργάτη) και τραυματίζοντας δεκάδες άλλους.
Κατηγορούμενοι σαν μέλη της Euskadi Ta Askatasuna (ΕΤΑ) και εκζητούμενοι από την ισπανική κυβέρνηση, οι τρεις Βάσκοι πρόσφυγες είχαν αρχίσει απεργία πείνας και δίψας που είχε σαν αποτέλεσμα τη μεταφορά τους σε νοσοκομείο του Μοντεβιδέο. Πολλές ήταν οι φωνές που ακούστηκαν και που ζητούσαν το σεβασμό του δικαιώματος του ασύλου που είχαν ζητήσει οι τρεις πρόσφυγες. Το δικαίωμα του ασύλου, άλλωστε, αποτελεί παράδοση για την Ουρουγουάη, όπου την δεκαετία του 1930 είχαν καταφύγει οι Αναρχικοί της Αργεντινής για να γλυτώσουν από τη δολοφονική μανία των μεγαλοκτηματιών.
Η διαδήλωση της 24 Αυγούστου υποστηριζόταν κύρια από το συνδικάτο PIT-CNT, γνωστότερο σαν "Frente Amplio" ("Ευρύ Μέτωπο" - συνασπισμός της επαναστατικής αριστεράς και των Αναρχοσυνδικαλιστών), καθώς κι απ'όλες τις υπόλοιπες αριστερές κι Αναρχικές ομάδες κι οργανώσεις. Ήταν 8 το βράδυ, όταν οι διαδηλωτές έφτασαν έξω απ'το νοσοκομείο, όπου οι τρείς απεργοί νοσηλεύονταν υπό φρούρηση. Τότε ακριβώς, διακόπηκε η παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στην περιοχή, κόπηκαν τα τηλέφωνα κι η αστυνομία άρχισε να ρίχνει στο ψαχνό.
Γιατί ο υπουργός εσωτερικών (δημόσιας τάξης), Gianola και ο πρόεδρος της χώρας, Lacalle έδωσαν εντολή γι'αυτή την άνευ προηγουμένου ενέργεια; Κατά ένα μέρος, η απάντηση σ'αυτό το ερώτημα βρίσκεται στο πρόσφατο παρελθόν της Ουρουγουάης, η οποία γνώρισε 25 χρόνια αιματηρής δικτατορίας, στη διάρκεια της οποίας δολοφονήθηκαν εκατοντάδες άτομα. άλλοι πέθαναν από τα βασανιστήρια, χιλιάδες φυλακίστηκαν κι εξορίστηκαν και χιλιάδες εξακολουθούν ακόμη ν'αγνοούνται. Το 1985, η χώρα απέκτησε και πάλι δημοκρατικό καθεστώς, οι δράστες, όμως, όλων αυτών των εγκλημάτων της δικτατορίας επέβαλαν στο νέο καθεστώς την ψήφιση ενός νόμου, που τους αφήνει ατιμώρητους και απαγορεύει την οποιαδήποτε δίωξη εναντίον τους. Είναι αυτονόητο το ότι πολλοί απ'αυτούς τους εγκληματίες εξακολουθούν να κατέχουν νευραλγικές θέσεις στον κρατικό μηχανισμό.
Από την άλλη μερια, η δημιουργία της "κοινής αγοράς της νότιας Αμερικής", της MERCOSUR, και η νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης έχουν επιβάλει ένα σκληρό καθεστώς στήριξης της βιομηχανίας της χώρας. Περισσότεροι από 70.000 άνθρωποι έχασαν τη δουλειά τους στη διάρκεια του περασμένου χρόνου. Παρά την ένταξη κάποιων συνδικαλιστικών στελεχών στον κυβερνητικό μηχανισμό - σε μια προσπάθεια της κυβέρνησης να κατευνάσει τη λαϊκή δυσαρέσκεια - η κυβέρνηση έχει αποδυθεί σ'έναν πόλεμο εκφοβισμού του λαού της Ουρουγουάης και καταστολής, εν τη γενέσει του, ενός επαναστατικού κινήματος, το οποίο συνεχώς διογκώνεται.
(Από το L'Affranchi - Ο Χειραφετημένος - περιοδικό των "Φίλων της Association Internationale des Travailleurs" της Ελβετίας, No.9, Οκτώβρης-Νοέμβρης'94).

❀❀❀ Στις 24 Νοέμβρη, "άντρες" της τουρκικής αστυνομίας και της ΜΙΤ εισέβαλαν στα γραφεία του περιοδικού Devrimçi Gençlik (Επαναστατική Νεολαία) και των εφημερίδων Emperyalizme ve Oligarsiye Karsi Mucadele (Αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την ολιγαρχία), Yoksul Halkin Gucu (Λαϊκή Δύναμη) και Isçi Hareketi (Το δίκιο του εργάτη), στην Κωνσταντινούπολη. Πιάστηκαν περισσότερα από 30 άτομο, απ'τα οποία πολλά εξακολουθούν να κρατούνται. Ανάμεσά τους οι Serap Topçu, Filiz και Erdal Kaplansuren, Sebahat Varol, Havva Suiçmez, Bulent Karatas, Hayat Sayli, Bulent Bagci, Selda Özcan, Ilker Alcan, Tank Tolunay, Savas Karakurum, Hatice Akdogan, Murat Kuyumcu, Ufuk Dogbay, Metin Yildiz, Veli Canik, Mehmet Akdemir, Kudrer Sarigul όλοι δημοσιογράφοι και γνωστοί αντίπαλοι του τουρκικού αστικού καθεστώτος.

ΔΟΥΛΕΙΑ:

στις ΑΦΙΣΟΚΟΛΛΗΣΕΙΣ

Κολλάω αφίσες κατά παραγγελία,
υποχρεωμένος να καλύπτω κάθε περιοχή που
μου αναθέτουν.

Αν και εργάτης σε μια από τις πιο προσοδοφόρες
βιομηχανίες, τη βιομηχανία της διαφήμισης,
ανήκω στην κατηγορία των πιο κακοπληρωμένων.

Δουλεύω μόνο όταν με χρειάζονται,
σε οποιεσδήποτε συνθήκες,
μέρα-νύχτα,
με ζέστη ή κρύο,
σε ολόκληρη την πόλη.
Πληρωμή με το κομμάτι και σπανιότερα με την ώρα
Χωρίς: Ένσημα, Ασφάλιση, Επιδόματα,
Πληρωμένες υπερωρίες, Δώρα,
Αποζημίωση για την απόλυση

ΜΑΥΡΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΒΑΝΔΑΛΩΝ

Κι αυτά...

☞ Στις 5-12-1994, πολιτικοί πρόσφυγες - μέλη της Devrimci Sol άρχισαν απεργία πείνας έξω από το πνευματικό κέντρο του Δήμου Αθηναίων, σ'ένδειξη διαμαρτυρίας για τη συνεχιζόμενη κράτηση του Dursun Karatas από τις γαλλικές αρχές.

☞ Στις αρχές Δεκέμβρη η τουρκική αεροπορία βομβάρδισε τα γραφεία της Κουρδικής εφημερίδας Ozgur Ulke (Ελεύθερη Χώρα), με αποτέλεσμα τον θάνατο πολλών αμάχων.

☞ Στις 30-11-1994 σκοτώθηκε σε τροχαίο ο Jerry Rubin, συγγραφέας του "Do it!".

☞ Στις 6-12-1994 ο Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας χτύπησε με βόμβα εφορία στην οδό Πατησίων. ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΛΛΑ ΜΕ ΥΓΕΙΑΝ !

☞ Συγκεντρώσεις και αντισυγκεντρώσεις (!) Αναρχικών στη Θεσσαλονίκη. Περισσότερα στο επόμενο.

☞ **Οι καταλήψεις των σχολείων συνεχίζονται, επεκτείνονται και βαθαίνουν...**

Τώρα βάζει πανελλαδικές εξετάσεις σε δυο μαθήματα
Αύριο θα βάλει και σε άλλα
Και μεθαύριο θα καταργήσει το 25% και θα πει να μπαίνουν όλοι με ενιαίο σύστημα, με ενιαίες πανελλαδικές εξετάσεις

ΑΙΤΗΜΑΤΑ

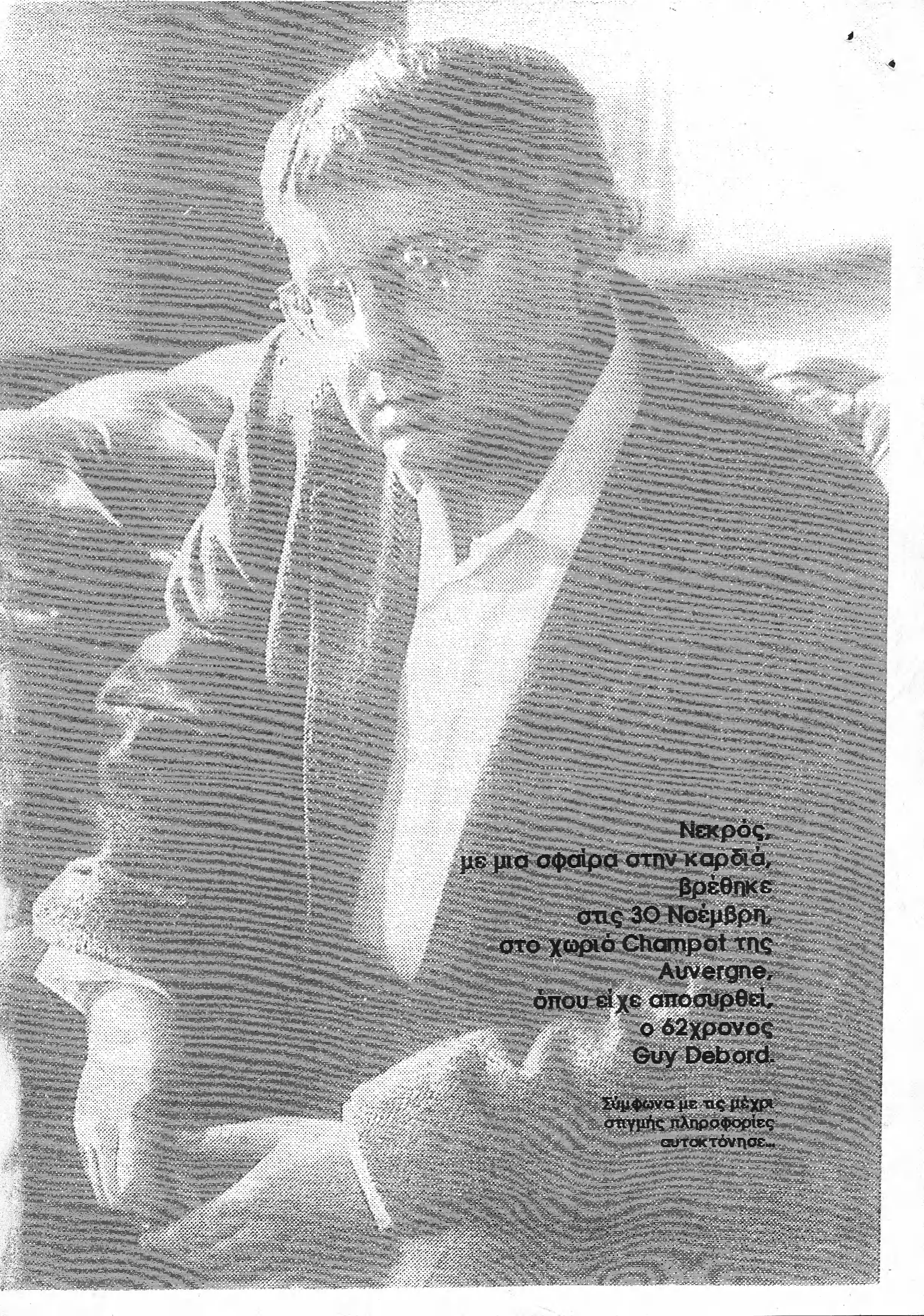
- ☞ Κατάργηση των ΙΕΚ, δημόσιων και ιδιωτικών.
- ☞ Κατάργηση των ιδιωτικών ΤΕΛ και γενικά της ιδιωτικής παιδείας.
- ☞ Παλεύουμε μόνο για δημόσια δωρεάν παιδεία που σημαίνει αναβάθμιση και των ΤΕΛ και γενικά απαίτηση για όλα εκείνα που απαιτεί η κατάκτηση της ολόπλευρης γνώσης.
- ☞ Ελεύθερη πρόσβαση για όλους στα ΑΕΙ και ΤΕΙ.
- ☞ Το 25% (τουλάχιστον εισαγωγής χωρίς εξετάσεις στα ΤΕΙ να αφορά ΜΟΝΟ τους απόφοιτους των ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΤΕΛ.

Αν δεν ακουμπήσεις μερικά μάτσα χιλιάρικα σε κάποιο φροντιστήριο δεν μπαίνεις σε ΤΕΙ ούτε με το 25%.

Δεν δεχόμαστε να μπει στην ίδια μοίρα εκείνος που δεν έχει φράγκο, εκείνος που το πρωί δουλεύει και το βράδυ πάει ΤΕΛ - ΤΕΣ με εκείνον που ο μπαμπάς του σκάει μερικές κατοσταριές χιλιάρικα για να αγοράσει ένα μεγάλο βαθμό από ιδιωτικό ΤΕΛ.

ΟΥΤΕ ΜΕ ΤΟ ΒΑΘΜΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ
ΟΥΤΕ ΜΕ ΟΠΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΑΣΕΙ

**Νεκρός,
με μια σφαίρα στην καρδιά,
βρέθηκε
στις 30 Νοέμβρη,
στο χωριό Champot της
Auvergne,
όπου είχε αποσυρθεί,
ο 62χρονος
Guy Debord.**

Σύμφωνα με τις μέχρι
στιγμής πληροφορίες
αυτοκτόνησε...